

Cuộc Quật Khởi Của Toàn Dân Việt

hay là

Toàn dân Việt chuẩn bị cho công cuộc phạt Bắc bình Nam

Những diễn biến đang xảy ra cho chúng ta thấy có hai “vùng nóng” trên thế giới có thể dẫn tới cuộc chiến tranh toàn diện bất cứ lúc nào:

I) Vấn Đề Trung Đông:

Đối với những ai chuyên quan sát tình hình thế giới thì việc Hoa Kỳ ra tay tấn công Iran và Syria chỉ còn là vấn đề tháng ngày ngắn ngủi. Không sớm tấn công hai nước này, thì chuyện Iraq và Afghanistan không thể ổn định. Và chính nghĩa Nhân Chủ mà Hoa Kỳ đề cao khó có thể thực hiện được.

Dĩ nhiên tấn công 2 quốc gia hung đồ này tạo sẽ ra một làn sóng phản đối trong các quốc gia lừng khùng ở giữa và các nhóm khủng bố - tàn dư của các nhóm Hồi giáo cực đoan có thể sẽ gia tăng khủng bố nhắm vào quyền lợi của Hoa Kỳ và các nước Tây phương tại nhiều nơi trên thế giới. Các nhóm khủng bố khó tấn công vào nội địa của Hoa Kỳ và các nước Tây phương vì kể từ sau ngày 9-11-2001, an ninh nội địa của Mỹ và Tây phương được tăng cường rất nhiều, các nơi được coi yếu kém là tại Nga và các nước Đông Âu. Nhưng sự kiện khủng bố trường học tại Beslan mới đây ở Nga giết chết hơn 300 người, trong đó hơn 1 nửa là trẻ em, đã cảnh tỉnh nước Nga và làm cho ông Putin và Bush gần gũi nhau hơn bao giờ hết. Như vậy sự hợp tác giữa các cơ quan chuyên môn của Nga và Mỹ chắc hẳn đang trên đà củng cố sâu rộng về nhiều mặt. Biến cố ấy có thể được coi là một 9-11 tại Nga. Bây giờ thì Nga cũng có luật Ái quốc như Mỹ và ông Putin đang thực hiện một loạt biện pháp quyết liệt, nhằm tập trung quyền lực vào trung ương để dễ bề đối phó hữu hiệu với các nhóm khủng bố tại Nga. Nhìn bề ngoài thì điều này có vẻ là bước thụt lùi so với chiều hướng dân chủ, nhưng lại là cần thiết để bảo vệ nền an ninh của Nga và để chuẩn bị cho Nga có một vai trò quan trọng hơn trong vùng Trung Á, cũng như trách nhiệm hỗ trợ của Nga liên quan đến bán đảo Ả Rập, thế giới Hồi giáo và toàn thể Á châu nữa.

Diễn biến tình hình hiện nay xác định những điều mà chúng tôi đã nêu lên trong bài phát biểu hôm July 4th, 2004 liên quan đến vai trò của Nga, cũng như việc Nga sẽ gửi 40.000 quân đến Iraq và Afghanistan trong thời gian sắp tới. Hiển nhiên ông Putin và những người nhiệt tình ủng hộ ông tại Nga, cũng như tại khắp nơi trên thế giới sẽ đủ khôn ngoan và thực tiễn để nhận lấy offer (đề nghị) lịch sử này. Đây là những đề nghị mà các Sa Hoàng và ngay cả ông Lenine và Staline cũng chưa bao giờ được hưởng, vì họ chưa bao giờ được Mỹ đối xử đồng đẳng thân tình khi Liên Xô luôn muốn xâm lăng thế giới. Diễn biến này một lần nữa xác định điều mà chúng tôi đã từng có lần phát biểu là: Hoa Kỳ

luôn lấy sự thuyết phục làm con đường chính phải đi. Vạn bất đắc dĩ phải sử dụng biện pháp quân sự quyết liệt, thì biện pháp quân sự ấy chỉ nhằm hỗ trợ cho sự thuyết phục mà thôi.

Vậy Hoa Kỳ thuyết phục cái gì ? ***Họ thuyết phục thế giới về một thế giới sống sao cho hài hòa hơn, trật tự hơn, hợp nhất hơn và ngày càng hợp nhất hơn để chung sức giải quyết các vấn nạn của toàn cầu, nhằm đưa cả nhân loại từng bước tiến vào thời đại Nhân chủ.*** Điều này đã xảy ra với Tây Âu, với Nga, đang xảy ra với thế giới Hồi giáo và chắc chắn sẽ xảy ra với Trung cộng. Như thế, khi tấn công Iraq, Hoa Kỳ đã tỏ rõ quyết tâm để thế giới hiểu ý định của mình. Nhưng các quốc gia hung đồ vẫn cố bám vào quyền lực và nhìn vào lịch sử Hoa Kỳ với cái nhìn đầy sai lệch, họ không biết thẩm định lịch sử để tìm hiểu về phương Tây ngày xưa và Hoa Kỳ ngày nay, nên họ cứ kích động lòng thù hận "thánh chiến", nhằm bảo vệ đặc quyền, đặc lợi cho cá nhân, cho phe đảng giáo sĩ của họ, mà chẳng cần quan tâm đến sự khốn cùng của dân họ và cũng chẳng cần biết đến những thảm họa mà nhân loại đang phải đối diện ở phía trước. Cho nên trong tương lai rất gần tới đây, Hoa Kỳ có phải ra tay tấn công Iran và Syria, thì cuộc tấn công ấy hoàn toàn chính đáng, nếu đứng về mặt thực tiễn chính lược mà chẳng cần một nghị quyết nào của Liên Hiệp Quốc làm bình phong bên ngoài. Một hành động quân sự như vậy sẽ đem lại rất nhiều lợi ích cho thế giới nếu xét về mặt lâu dài. ***Nếu không tấn công hai quốc gia hung đồ này thì mới là nguy hại, vì các nhóm cực đoan khác (kể cả Trung cộng) sẽ coi việc không tấn công này của Hoa Kỳ, là một dấu hiệu thoái lui và thảm họa toàn cầu sẽ xảy ra trong tương lai rất gần.*** Ở Iran thì nhóm giáo sĩ cực đoan đang ngày càng bị quần chúng chán ghét, khi mà hào quang của các Ayatollah bị phá hủy bởi chính sự dốt nát, cuồng tín và giáo điều của họ (điều này cũng khá giống với trường hợp của đảng Cộng sản Hà Nội sau ngày 30-4-1975 vậy).

Hai mươi sáu năm trước, khi dòng họ Palevi ở Iran bị lật nhào để đưa Khomeini từ Pháp về cai trị Iran, thì Khomeini và những người theo ông ta đã và đang phá hoại Iran một cách có hệ thống. Cũng chính ông ta là nguồn cội vũ cho tinh thần cực đoan Hồi giáo ngày nay cho Osama Bin Laden, cho nhóm Taliban và nhiều nhóm Mujihaden khác nhau trong thế giới Hồi giáo. Nhìn bên ngoài thì có vẻ các giáo sĩ Hồi giáo cực đoan đang muốn "bảo vệ đạo pháp", nhưng khi nhìn về mặt lịch sử thì chính các giáo sĩ cực đoan này đã đóng góp công sức rất lớn vào việc phá hoại Hồi giáo. Sự dốt nát, cuồng tín giáo điều và tham quyền cố vị của các giáo sĩ cực đoan này đã phơi bày tất cả sự yếu kém, lạc hậu, cuồng tín giáo điều và mặc cảm chua chát của cả thế giới Hồi giáo.

Do đó, thế giới Hồi giáo phải “giao kiếm” (theo lời cụ Lý) là quá đúng! Các cao trào đòi hỏi cải cách Hồi giáo ở Iran đang có cơ hội nảy mầm thông qua các nhóm trẻ, phụ nữ có học hơn, hiểu biết và giao tiếp với thế giới nhiều hơn, cho nên họ cởi mở và thực tiễn hơn. Nhưng để nuôi các cao trào này phát triển lớn mạnh và toả rộng hơn trong các nước Hồi giáo, thì một hành động quân sự của Hoa Kỳ là cực kỳ cần thiết, nhằm đánh những đòn quyết liệt vào nhóm cực đoan, lạc hậu Hồi giáo đang nắm quyền tại Iran. Đánh nhóm giáo sĩ cực đoan tại Iran mới là đòn chính. Việc đánh Saddam Hussein chỉ mới là đòn phụ, đòn đáp ứng kế tiếp (sau Afghanistan) ngay sau biến cố 9-11 để gia tăng áp lực liên tục đối với Iran, để hủy diệt tinh thần nhóm giáo sĩ cực đoan tại Iran, cũng như lực lượng Vệ binh Cộng hoà là xương sống bảo vệ chế độ giáo sĩ cực đoan này, đồng thời tạo ra

một tình huống thuận lợi cho các nhóm cải cách bên trong Iran có thời cơ lớn mạnh lên. Nhóm giáo sĩ cực đoan Iran càng cựa quậy hung hăng thì càng lún sâu vào đà tan rã. Hiện tại nhóm giáo sĩ cực đoan Hồi giáo tại Iran cũng giống như tên độc tài Saddam Hussein tại Iraq trước đây. Vài tháng trước khi bị Mỹ tấn công, Saddam Hussein vẫn hung hăng và cứ tưởng Mỹ không dám tấn công vì e ngại dư luận quần chúng Hoa Kỳ và thế giới phản đối. Nhưng sau đó như chúng ta đã thấy, chế độ độc tài Saddam Hussein đã bị Hoa Kỳ tiêu diệt, để rồi chính Saddam đã bị bắt và chờ ngày lãnh án.

Hơn 1 năm sau ngày Saddam Hussein bị lật đổ, tình hình Iraq vẫn chưa ổn định, dân Iraq vẫn chết hàng ngày. Điều này cũng dễ hiểu thôi vì cả hai nhóm Su-ni và Shi-ai đều cần thời gian để thích nghi với nhau, trong một thế cờ mới, trong một thế giới mới đang hình thành. Đặc biệt hơn nữa là cần thời gian cho tình hình Iran và Syria chín mùi (Iran và Syria đang giúp đỡ các nhóm khủng bố ngoại quốc đưa người, vũ khí vào Iraq phá hoại. Làm cho tình hình Iraq tiếp tục xáo trộn, vì Iran và Syria nghĩ rằng Mỹ đang bị sa lầy tại Iraq vì thế họ càng tỏ ra hung hăng hơn và như vậy Hoa Kỳ có cơ tấn công Iran và Syria). Khi thời cơ đến, Hoa Kỳ sẽ ra tay hạch tội Iran và đánh đòn phủ đầu (bằng không quân chẳng hạn chứ Hoa Kỳ không cần đổ bộ binh vào đấy), thì dân Iran sẽ nổi dậy để hủy diệt nhóm Vệ binh Cộng Hòa và nhóm giáo sĩ cực đoan và cuối cùng là một chế độ dân chủ sẽ được thiết lập tại đó. Riêng Syria thì không cần Mỹ ra tay. Do Thái dư sức hạch tội Syria với chứng cứ là Syria đang yểm trợ cũng như nuôi dưỡng, huấn luyện các nhóm Hồi giáo cực đoan Palestine tấn công vào lãnh thổ Do Thái.

Hiện nay Syria đang thay đổi toàn bộ nội các để đáp ứng với tình thế mới. Một khi chế độ giáo sĩ cực đoan hay nhóm yểm trợ khủng bố như Iran hay Syria tan rã, thì việc lung diệt các nhóm cực đoan Hồi giáo ở khắp nơi trên thế giới sẽ hữu hiệu gấp bội nếu so với tình hình hiện nay. Tại Iraq thì chỉ cần áp dụng chiến thuật "cá cần nước" (tức là rút nước ra thì cá chết) cũng đủ để ổn định tình hình một cách mau chóng.

Tình hình hiện nay cho thấy các diễn biến đang đi đúng hướng. Các cáo buộc của Hoa Kỳ và Âu châu về hồ sơ nguyên tử của Iran, đang đẩy nhóm giáo sĩ cực đoan ngày càng tỏ ra điên rồ, hung hãn hơn nữa (phó tổng thống Iran một người có tinh thần cải cách mới từ chức, là dấu hiệu cho thấy phe cực đoan đang nắm toàn bộ quyền lực) và cách thức mà Iran đang hành xử rất gần với cách thức mà Kim Jong - Il đang làm. Nhưng Iran và Bắc Triều Tiên khác nhau. Iran cô đơn đối với tất cả các nước láng giềng xung quanh. Không giống như Iraq, hiện nay tại trong nước Iran đang có những nhóm chống đối nằm sẵn và thỉnh thoảng họ vẫn dám đối đầu với nhóm giáo sĩ cực đoan đang cầm quyền, cho nên cao trào chống đối chính quyền Iran ngày càng cao, đặc biệt trong giới trẻ mà trung tâm là viện đại học ở thủ đô Teheran cái nôi của cuộc cách mạng Hồi giáo (chúng ta nên nhớ là trong cuộc bầu cử Quốc hội vừa rồi tại Iran, 70% dân Iran không đi bầu để phản đối việc phe giáo sĩ cực đoan dờ dờ gian lận để loại bỏ các ứng cử viên ôn hòa muốn cải tổ đất nước). Thêm nữa quân Mỹ đang vây quanh Iran ở 4 mặt, cho nên chỉ cần một khiêu khích nhỏ cũng đủ cho Hoa Kỳ oanh tạc nát các tổng hành dinh của nhóm giáo sĩ quá khích và lực lượng Vệ binh Cộng hòa.

Như thế cuộc cách mạng năm 2005 này tại Iran mới thực sự là tiền đề mở màn cho cao trào canh tân Hồi giáo. Tại Hoa Kỳ, Âu châu thì nhiều phong trào đòi hỏi cải tổ Hồi giáo

đang thành hình. Phụ nữ Hồi giáo đang nhìn thấy và tận dụng vận hội mới này để tìm kiếm một cơ hội giải phóng phụ nữ Hồi giáo khỏi xích xiềng của kinh Koran (cuộc bầu cử ngày 9 tháng 10 năm 2004 sắp tới tại Afghanistan, cũng là cơ hội cho phụ nữ Hồi giáo Afghanistan tham gia bầu cử và ứng cử vào chức vụ công quyền, để họ có tiếng nói nhiều hơn trong một đất nước, mà cả hàng ngàn năm nay vai trò của phụ nữ bị tước đoạt trong xã hội). Những tiếng nói đòi hỏi Hồi giáo phải duyệt xét lại những tín điều trong kinh Koran đã được nhắc đến tại nhiều hội nghị Hồi giáo. Chúng chưa đủ mạnh và trực diện (ngoại trừ mới đây 1 giáo sư của viện đại học tại Syria dám viết một bài mạnh mẽ yêu cầu đạo Hồi phải được cải cách, thế giới Hồi giáo phải tự xét mình và trực xuất những hành vi bạo động, tự sát để giết người, thù ghét Tây phương trong lối suy nghĩ), nhưng rất cần thiết để đặt nền tảng cho các cao trào canh tân Hồi giáo sau này.

Về phương diện kinh tế, những người hoạch định đường lối toàn cầu thì họ cũng phải nghĩ đến việc sắp xếp thế nào đó, khi vùng này bị xáo trộn, thì vùng kia phải được phát triển để bảo đảm cho thị trường kinh tế toàn cầu được ổn định về tổng quát. Nghĩa là kinh tế vùng này xuống, thì kinh tế vùng kia phải lên, để nền kinh tế toàn cầu có thể giữ được mức phát triển có thể chấp nhận được (Thí dụ phát triển 2.5% chẳng hạn), hầu tránh đi vào sự suy thoái trầm trọng khó vực dậy nổi. Trong điều kiện của thế giới hôm nay, giá dầu đang leo thang (hơn \$50/thùng và sẽ lên cao hơn nữa, có thể tới \$80/thùng khi biến cố lớn xảy ra), việc này sẽ làm cho nền kinh tế toàn cầu bị tác động tiêu cực và nếu kéo dài lâu thì sẽ dẫn tới sự suy thoái kinh tế toàn cầu.

Cho dù đây là một mặt khác của cuộc chiến tranh toàn diện (chúng tôi không đi sâu vào vấn đề này), thì những nhà làm chính sách toàn cầu hoặc trực tiếp hoặc gián tiếp, đều phải nghĩ đến việc khôi phục lại thị trường kinh tế ở vùng nào đó, nhằm bù đắp sự suy thoái ở vùng khác. Vùng sẽ được cho lên sẽ là vùng Trung Đông và Nga, trong khi vùng đi xuống theo dự trù sẽ là Á châu.

Thời điểm này đánh dấu bằng việc dẹp tan chế độ giáo quyền cực đoan ở Iran, chế độ dung dưỡng khủng bố tại Syria, để mở đầu cho quá trình ổn định từng bước toàn vùng Trung Đông và phát triển vùng ấy thông qua nhiều dự án xây dựng lớn lao trong vùng. Rất nhiều quốc gia sẽ được hưởng lợi nhờ công cuộc này (vì vùng này có nhiều tài nguyên dầu hỏa), qua sự dàn xếp của Mỹ, tài nguyên này sẽ được chia xẻ, đem lợi ích cho nhiều quốc gia khác trong vùng Trung Đông hiện đang thiếu thốn dầu hỏa. Về lâu dài, vùng Trung Đông này có thể sẽ được "phủ xanh" (cấy rừng bằng những kỹ thuật hiện đại), để giảm nhẹ tình trạng nóng dần lên hiện nay của quả đất. Âu châu là nơi mà có nhiều quốc gia "**cổ tình**" đóng vai lừng khừng trong công chuyện lớn này, rồi cũng sẽ được chia xẻ quyền lợi.

Như thế xét về các phương diện Chính lược, Chiến lược và kinh tế thì việc Hoa Kỳ tấn công Iran và Syria là rất cần thiết. Việc này cần làm càng mau càng tốt, càng gọn nhẹ càng hay. Quốc gia trong vùng duy nhất thường vẫn luôn tỏ ra là có thể lực, muốn lãnh đạo thế giới Ả Rập là Ai Cập thì hào khí thời Nasser nay chẳng còn. Ông Mubarrak, tổng thống của Ai Cập hiện nay đang già nua, bệnh hoạn. Ngoài ra, Ai Cập vẫn không được các quốc gia thuộc bán đảo Ả Rập coi là chính thống, Ai Cập lại chịu ơn Mỹ rất nhiều qua việc hàng năm tiếp nhận viện trợ của Mỹ hàng tỷ đô la. Thêm nữa, Do Thái dư sức

chận Ai Cập nếu Ai Cập muốn làm cái gì đó để làm lệch cán cân trong vùng. Nhận định này được chứng minh rất rõ khi Hoa Kỳ tấn công Afghanistan và Iraq thì Ai Cập tỏ thái độ chống đối một cách chung chung. Mới đây vụ tấn công vào khách sạn nghỉ mát ở Ai Cập giết hại nhiều du khách Do Thái, làm nguy hại tới kỹ nghệ du lịch quan trọng của Ai Cập, càng làm cho Ai Cập phải có quyết tâm hơn đứng về phía Mỹ để chống khủng bố và các nước chứa chấp khủng bố.

II) Vấn Đề Á Châu:

Trong tình hình thế giới hiện nay thì vấn đề chính yếu liên quan đến an ninh toàn cầu là cuộc đụng độ giữa Hoa Kỳ và Trung cộng. Tương quan lực lượng nếu xét theo ý nghĩa cuộc chiến tranh cổ điển thì Trung cộng chẳng có gì để mặc cả với Mỹ (tức là nếu hai phía mang tất cả sức mạnh quân sự ra đụng nhau trong một cuộc chiến tranh thực sự), nhưng **"không có gì để mặc cả"** không có nghĩa là **không đe dọa đến an ninh toàn cầu**. Con đường mà Trung cộng đang đi là con đường mà sách lược đã được vạch ra từ thời Mao Trạch Đông và xa hơn nữa là theo cả chiều dài lịch sử xâm lăng các lân bang của người Tàu gốc Hán tộc. Sách lược ấy: ***Dùng dân số đông và hàng mã xâm lăng ngấm ngấm làm kẻ thôn tính các lân bang trong lâu dài, kết hợp với các đe dọa bằng vũ lực, tránh né khi đối phương mạnh, thỏa hiệp nếu đối phương gia tăng sức ép nhưng mục tiêu xâm lấn thì không bao giờ thay đổi.***

Như thế chủ nghĩa bành trướng Hán tộc tự nó đã là một đe dọa các lân bang và toàn nhân loại. Bắc Kinh đang thực hiện một loạt các sách lược khác nhau hầu làm Mỹ yếu đi bằng cách:

- 1) Lôi kéo các quốc gia lừng khừng từ Âu sang Á, Phi châu và Nam Mỹ để chống Mỹ hay gây khó khăn cho Mỹ.
- 2) Gây bất ổn (Thí dụ Nepal, Ấn Độ, Bangladesh, Pakistan, Thái Lan, Phi, Nam Dương) hay yểm trợ các chính quyền tay sai thân tín (Việt Nam, Lào, Campuchia, Miến Điện, Bắc Hàn) tại các nước chung quanh Tàu nhằm mở rộng vòng đai an ninh cho Trung cộng.

Đặc biệt hơn hết, Bắc Kinh hiểu tầm mức vị trí chiến lược quan trọng của Việt Nam nên đã ngấm ngấm thôn tính Việt Nam từng bước một, trong đó cuộc hội nghị tại Thành Đô, thủ phủ tỉnh Tứ Xuyên bên Trung cộng giữa lãnh đạo Việt cộng và Tàu cộng ngày mùng 3 và 4 tháng 9 năm 1990, được coi như là màn mở đầu của việc đảng Cộng sản Hà Nội bán nước cho Tàu cộng.

Tại sao ta lại gọi như vậy mặc dù hội nghị này bàn về chuyện giải quyết vấn đề Campuchia ? Xin thưa: Trong hội nghị này, Việt cộng chấp nhận giải pháp do Tàu cộng đưa ra. Tức là chính sách đối ngoại của Việt cộng hoàn toàn tuân theo những chỉ thị từ Trung cộng. Bằng chứng là sau khi hội nghị Thành Đô chấm dứt, thì ngày 5-9-1990, Lê Đức Anh, chủ tịch chính quyền Việt cộng đã công khai tuyên bố: ***"Mỹ và phương Tây muốn nhân cơ hội này để xoá Cộng sản, nó đang xoá Đông Âu, nó tuyên bố là nó xoá Cộng sản trên toàn thế giới, rõ ràng nó là kẻ thù trực tiếp và nguy hiểm. Ta phải tìm đồng minh, đồng minh này là Trung quốc"***. Và ta hãy nghe Tổng bí thư Việt cộng

Nguyễn Văn Linh phát biểu chứng tỏ Linh cũng là loại tay sai, ngu dốt: "**Song dù (Trung Quốc) bành trướng thế nào thì Trung quốc vẫn là một nước xã hội chủ nghĩa**" (trích từ hồi ký của Trần Quang Cơ, cựu phó bộ trưởng ngoại giao của cộng sản Việt Nam). Như vậy, lãnh đạo chóp bu Cộng sản Hà Nội đã biết là Bắc Kinh có **kế hoạch bành trướng sang lân bang**, nhưng vì quyền lợi của phe nhóm và của đảng Cộng sản Hà Nội, lãnh đạo Việt cộng sẵn lòng quay sang bám chân Bắc Kinh bằng mọi giá, kể cả hy sinh quyền lợi của dân tộc để Bắc Kinh giúp Việt cộng giữ cho đảng Cộng sản Hà Nội khỏi sụp đổ trước cao trào tan rã của chủ nghĩa Cộng sản ở Đông Âu và Liên Xô. Như vậy, đối với Cộng sản Hà Nội họ coi Tổ Quốc Việt Nam chỉ là công cụ để tạo ra quyền lực cho đảng Cộng sản và cho bè phái họ, quyền lợi của đảng trên quyền lợi của tổ quốc và dân tộc. Vì vậy tất cả chúng ta quốc nội, hải ngoại, cùng nhau một lòng muôn người như một chuẩn bị cho cuộc quật khởi để dẹp tan bọn người, *vô tổ quốc*, phản dân, hại nước Cộng sản Hà Nội càng sớm càng tốt.

Chính từ đây, ảnh hưởng của Tàu gia tăng tại Việt Nam và chóp bu lãnh đạo Việt Cộng trở thành tay sai thân tín của Tàu và trở thành kẻ bán nước cho Tàu. Việc nhường đất, nhường biển là kết quả đương nhiên của hành động tay sai này. Lê Đức Anh và lãnh đạo chóp bu Hà Nội vì ngu muội, vì tham mê quyền lực, danh vọng, cho nên dù biết Tàu là kẻ thù truyền kiếp của dân tộc Việt và của giống nòi Bách Việt, nhưng họ vẫn đi tìm đồng minh là Tàu Hán tộc, để nhờ Tàu Cộng giúp cho chế độ Cộng sản, độc tài tham nhũng, phản dân tộc Việt cộng được tồn tại, để họ tiếp tục ngồi chễm chệ hưởng thụ trên xương máu của đồng bào. Tội này của Lê Đức Anh, Nguyễn Văn Linh, Đỗ Mười, Võ Văn Kiệt và bè lũ lãnh đạo chóp bu Việt cộng không thể tha thứ được. Những người Cộng sản trong Trung ương đảng Việt cộng, trong quân đội, công an cũng sẽ mang tội với tổ tiên, dân tộc nếu họ không kịp thời quay trở về với đại nghĩa dân tộc, cùng đứng lên với dân tộc lật đổ nhóm chóp bu Hà Nội tay sai cho Tàu và chống lại sự xâm lấn của Tàu tại Việt Nam để đòi lại đất, lấy lại biển và đem lại ấm no, tự chủ, thật sự cho dân tộc.

Đồng bào thân mến,

Chúng tôi hiểu rất rõ những nỗi thống khổ mà đồng bào trong nước đã và đang phải chịu đựng, nỗi tủi nhục mà đồng bào ta đang phải trải qua, sự khốn khó về tinh thần lẫn vật chất mà đồng bào ta đang phải đối diện từng ngày. Đồng bào ta hiện nay đang phải sống dưới hai tầng áp bức:

- 1) Thứ nhất là bởi đảng Cộng sản Hà Nội và những tên Việt cộng tay sai cho Bắc Kinh, bọn lãnh đạo chóp bu Hà Nội đang bán nước cho Tàu Cộng.
- 2) Thứ hai là chế độ bành trướng Hán tộc đã từng bước biến đảng Cộng sản Hà Nội trở thành tay sai cho chúng nhằm thực hiện ý đồ xâm chiếm Á Châu, thôn tính toàn cầu. Bọn Tàu cộng lại một lần nữa "**chống Mỹ tới người Việt cuối cùng**" như là họ đã từng làm trong cuộc chiến Việt Nam trước 1975. Tàu cộng lại dùng người Việt để hy sinh cho công cuộc chống Mỹ, chiếm Á châu của họ. Lần này qua tay sai ngoan ngoãn là lãnh đạo chóp bu Hà Nội trong bộ chính trị trung ương đảng **Cộng sản Hà Nội** (chúng tôi cố tránh dùng danh từ Việt Nam vì người Việt Nam chân chính không bao giờ làm tay sai và bán nước cho Tàu).

Chúng tôi hiểu rõ tình thế cực kỳ khó khăn và phức tạp của các anh em hiện đang đứng trong hàng ngũ đảng Cộng sản Hà Nội nhưng vẫn còn giữ được tấm lòng với dân tộc, với đất nước, với giải giang sơn gấm vóc quý báu mà tổ tiên ta đã anh dũng, ngoan cường tốn bao mồ hôi, xương máu và công sức truyền lại cho mỗi người chúng ta. Quý anh chị em đã hiểu rõ là trong hơn 60 năm qua, những người lãnh đạo chóp bu Cộng sản Hà Nội đã lạm dụng chiêu bài dân tộc, để đẩy anh em vào cuộc tương tàn dân tộc như thế nào và từng bước một chúng trở thành tay sai trung thành, tận tụy cho quan thầy phương Bắc ra sao. Bây giờ bọn Trung cộng đang thao túng toàn diện mọi sinh hoạt của dân ta và sẵn sàng một lần nữa lại đẩy dân tộc ta làm bia đỡ đạn cho chúng, để từng bước thống trị Á châu và toàn cầu. Hầu hết các anh chị em đang phân vân tự hỏi:

Đứng về chính nghĩa dân tộc là đúng đấy nhưng làm sao lật đổ bọn lãnh đạo Việt cộng đang làm tay sai cho Tàu và chống bọn Tàu xâm lăng cho được khi thế lực Tàu quá mạnh ? **Vì chúng hiện diện ở tầng chóp bu của đảng cộng sản Việt Nam, chúng nắm quyền ở khắp các cơ quan chính quyền, chúng len lỏi vào khắp các tỉnh thành, quận huyện, làng xã thông qua những ổ tình báo nằm vùng đã được xây dựng vững chắc trong gần 50 năm qua. Chúng nói tiếng Việt như đồng bào ta, chúng hiểu rõ từng sắc thái địa phương, từng cơ sở trọng yếu. Chúng đang nắm hệ thống kinh tế, chúng ra sức làm ăn buôn bán để thu góp các tài nguyên của dân tộc để phục vụ cho âm mưu thâm độc là "nô lệ hóa và tiêu diệt sinh lực kiên cường của dân Việt". Qua những tay sai chóp bu Việt cộng và những ổ tình báo Tàu này, chúng theo dõi và âm thầm tìm cách tiêu diệt những người Việt còn có lòng với quê hương dân tộc. Chúng truyền bá sách báo, phim ảnh, lối sống Tàu trong nước Việt Nam để từng bước tiêu diệt văn hóa quý báu lâu đời của dân ta. Chúng đang làm những việc vô cùng tàn ác mà các quan Thái thú Tàu đã làm, nhất là bọn Thái thú nhà Minh với những tên Quốc Công, Thành Hầu như: *Hoàng Phúc, Trương Phụ, Mộc Thạnh, Lý Bân, Mã Kỳ, Trần Trí, Phương Chính, Vương Thông*, v.v.v. đã làm khi xâm lăng cai trị nước ta. Nhưng những tên thái thú Tàu hiện nay ngàn lần thâm hiểm hơn những tên thái thú Tàu xa xưa, vì chúng biết dấu bộ mặt gian ác, thâm hiểm, tham lam một cách xảo quyệt (chúng đội lốt như là những người Việt Nam) khiến đại đa số giới trí thức tại Việt Nam không nhận ra những kế sách thâm hiểm của chúng.**

Chúng tôi cũng hiểu rõ là quý anh chị em đã nhìn thấy tội ác tày trời của bọn "Giang-Hồ" Hán tộc (Giang Trạch Dân và Hồ Cẩm Đào), nhưng anh chị em vẫn còn đang giữ thái độ "**chờ xem**" đối với các cao trào toàn dân chống Tàu nhằm giành lại tự chủ cho dân tộc, khôi phục lại giang sơn gấm vóc do tổ tiên để lại. Quý anh chị em vẫn còn hoài nghi về thái độ của Hoa Kỳ đối với thế giới, về Ban Lãnh Đạo Việt Nam và quý anh chị em luôn tự hỏi: Điều đó có thực sự hay không? Nếu có thực sự thì tại sao lại để cho bọn Trung cộng lộng hành tại Việt Nam đến như vậy và tại sao cộng đồng người Việt tại hải ngoại, đặc biệt tại Mỹ lại phân hóa đến như thế ? Dĩ nhiên quý anh chị em lại hỏi tiếp: Nếu tất cả đều đúng vào trận tuyến dân tộc để chống Tàu thì liệu chúng ta có bị sa vào bẫy do các siêu cường bày ra hay không, để rồi đến khi không còn cần thiết nữa, các thế lực quốc tế này lại bán đứng chúng ta như một món hàng không thương tiếc ?

Chúng tôi thông cảm và chia sẻ những suy nghĩ ấy. Hôm nay đây, qua làn sóng này, chúng tôi xin giải thích đôi điều chính yếu liên quan đến những câu hỏi của anh chị em,

đồng thời xác định các cam kết từ nhiều phía có liên hệ đến toàn bộ tình hình Việt Nam và cả thế giới trong giai đoạn hiện nay cũng như rất lâu dài sau này:

Chúng tôi không bao giờ dám đơn phương nói về Ban Lãnh Đạo Hoa Kỳ cũng như Ban Lãnh Đạo Việt Nam mà bộ phận chính yếu đang nằm tại Mỹ và bộ phận gốc khác đang nằm tại Việt Nam. Không ai có thể biết các vị ấy là ai, hiện đang sống ra sao, làm gì ? Đó là cả một bí ẩn tuyệt mật, chỉ có một số ít người hiếm hoi được biết đến các Cụ này mà thôi. Không một cơ quan tình báo quốc tế nào có thể khám phá ra bí ẩn này ngoài các Cụ Mỹ và các Cụ Việt Nam. Nói về các Cụ Mỹ thì chính ngay các cơ quan truyền thông lớn của Mỹ cũng chẳng được phép nói tới cho tới khi có một Cụ nào đó băng hà, nhưng khi nói tới thì họ cũng chỉ dùng những ngôn từ bình thường để nói về các Cụ này. Ngoài ra rất ít chi tiết về đời hoạt động của các Cụ này được bạch hóa. Các Cụ này họ là những vĩ nhân của thời đại, cuộc sống vượt khỏi các câu thúc tầm thường về danh lợi, cho nên tiếng nói của các Cụ luôn được coi là các ***Phán quyết tối hậu không phải chỉ cho một ai đó mà còn đối với vận mạng toàn cầu***. Vì thế, khi nói về các Cụ hay về các ý định của các Cụ, thì lời nói của chúng tôi đã phải được sự chuẩn thuận nghiêm chỉnh của các Cụ Mỹ và Việt Nam. ***Không và Không Bao Giờ chúng tôi dám mạo danh để nói lên điều gì, khi mà chúng tôi không được cho phép nói ra, và ngày hôm nay đây chúng ta những người yêu nước chân chính trong và ngoài nước, đã thật sự có được hậu thuẫn của Trung Tâm Quyền Lực Hoa Kỳ. Đó là điều chúng tôi long trọng xác minh với toàn thể đồng bào trong và ngoài nước.***

Sự chọn lựa một người như tôi để nói về các vấn đề tối ưu quan trọng đến vận mạng nhân loại toàn cầu là một quyết định mà tôi không bao giờ ngờ tới. Bất ngờ vì tôi mới qua Mỹ chưa quá 12 năm, không hề dính líu đến các tổ chức chính trị, chưa bao giờ giữ một vai trò chính trị, tình báo, không hề được học hành, đào tạo ở một trường chuyên nghiệp nào. Tức là tôi không có một cái gì cả ngoài biết suy nghĩ đúng, sai, một tấm lòng tha thiết đến vận mạng của dân tộc, tới sự tồn vong của nhân loại. Vậy mà các Cụ lại chọn tôi để làm công cuộc trọng đại này, là nói cho mọi người biết về con đường đi tới tốt đẹp của nhân loại (***Nhân Chủ Pháp Trị***) và những nguy hiểm đang chờ đón con người trước mắt (thiên tai, hiểm họa môi sinh, vũ khí nguyên tử, các thế lực chậm tiến cực đoan Hồi giáo, chủ nghĩa bành trướng Hán tộc, v.v.v.). Nếu con người không biết khôn khéo và không chung vai góp sức thật tình với nhau có lẽ văn minh hiện nay của nhân loại sẽ sụp đổ, con người sẽ bị tiêu diệt. Việc các Cụ chọn tôi - một người Việt Nam đủ để nói lên cái viễn kiến sâu xa và lòng bao dung của các Cụ cũng như tấm lòng của các Cụ Mỹ đã dành cho dân tộc Việt Nam và qua đó cũng để nói với toàn dân Việt và thế giới rằng: Các Cụ chọn người chứ người chẳng chọn được các Cụ; rằng: ***Sau biết bao nhiêu thăng trầm, khổ đau của lịch sử cận đại, dân tộc Việt Nam xứng đáng được vinh danh, xứng đáng hưởng ấm no, hạnh phúc trong thời gian sắp tới đây và rằng: Đức độ, trí tuệ mới là thước đo để được các Cụ đối xử đồng đẳng.***

Ngắn gọn ít điều như vậy cũng đủ để bảo đảm cho những ai còn chút nghi ngờ về một tương lai tốt đẹp đang chờ đón dân tộc Việt, để làm an tâm những ai còn hoài nghi những điều chúng tôi đã nói trong thời gian qua có xác thực hay không. Chúng tôi cũng đều đã trải qua nhiều năm tháng ưu tư, băn khoăn như vậy. Nhưng sau đó, qua những bằng chứng cụ thể, qua những tiếp xúc với các đại diện của các Cụ, rồi qua những diễn tiến

của thế giới đang đi đúng hướng như đã hoạch định, khiến chúng tôi đã an tâm là: ***Tất cả đều là sự thực chứ không phải là ảo tưởng.***

Việc cộng đồng người Việt hải ngoại chia rẽ chỉ là chuyện nhỏ, thậm chí rất nhỏ. Nó nằm trong một phần của một cái diều kẻ lớn hơn là: Đẩy Trung cộng vào bẫy sập để chúng tưởng rằng khi nắm được đảng Cộng sản Hà Nội ở trong nước, thì qua các tên Việt cộng chóp bu và các tên Việt cộng tình báo nằm vùng tại Hoa Kỳ này, chúng cũng nắm được cộng đồng Việt Nam hải ngoại. Nghị quyết 36 của Cộng sản Hà Nội vừa ban hành với mục đích khống chế người Việt Hải ngoại đã đề lộ các ý đồ này. Có như vậy, Tàu cộng mới hung hăng và trở thành ***căm địch của các nước lân bang và của thế giới.*** Như vậy Hoa Kỳ có đủ chứng cứ để hợp các nước nhỏ lại mà đánh Trung cộng. Đó là kẻ "***Vương Đạo***" như lời cụ Lý nói.

III) Cuộc Chiến Tranh Thần Thánh Chống Tàu:

Hồi đồng bào cả nước và hải ngoại, kẻ thù truyền kiếp của dân tộc chúng ta rất là hung hiểm, thâm độc. Chúng đang đồng hóa dân ta, hủy diệt văn hóa chúng ta, biến dân ta thành kẻ ***nô lệ thời đại*** (gọi là nô lệ thời đại vì chúng xử dụng những kẻ sách thâm độc khiến chúng ta không nhìn thấy rằng mình đang làm nô lệ cho Tàu, không thấy rằng đất nước mình thực ra đang trở thành 1 tỉnh của Tàu). Chúng đang toa rập với bè lũ tay sai chóp bu lãnh đạo Việt cộng để đem thanh niên Việt Nam đi vào chỗ chết, làm bia đỡ đạn cho mộng xâm lăng Á châu, cai trị thế giới của chúng. Vì vậy đồng bào phải nhìn cho rõ những âm mưu thâm độc này của kẻ thù truyền kiếp Hán tộc để vạch mặt, chỉ tên kẻ thù và chuẩn bị đoàn kết một lòng để tiêu diệt bè lũ Việt cộng chóp bu tay sai Tàu và quét sạch lũ Tàu cộng tham lam, tàn ác ra khỏi bờ cõi Việt Nam. Ông cha ta nói: "***Nước Mất Nhà Tan***". Như vậy chức tước, giàu sang mà ai đó đang có (vì cam tâm làm tay sai cho Tàu hay kết bè kết đảng với lãnh đạo chóp bu Việt cộng để hãm hại đồng bào, tàn phá quê hương thân yêu) chỉ là bọt nước, một lúc nào đó sẽ mất trắng tay. Còn ai đó chỉ mãi "***làm giàu***", không thêm để ý tới việc Tàu cộng đang thôn tính, tàn phá nước ta, thì một lúc nào đó của cải này, nhà cửa, ruộng vườn, vợ con cũng sẽ bị bọn Tàu cướp mất, rồi chính chúng ta hay anh em ta, con cháu chúng ta cũng sẽ bị bắt làm thân nô lệ lưu đày sang Tàu như ngày xưa quân Minh chúng đã làm với dân tộc chúng ta. Lịch sử còn đó mong rằng nhân dân Việt Nam, các hào kiệt trong và ngoài nước đừng quên.

Vậy đồng bào và các anh hùng hào kiệt hãy đứng lên để cùng nhau tận diệt ***kẻ thù chung*** của dân tộc và nhân loại. ***Chúng ta có đầy đủ chính nghĩa.*** Chúng ta không cô độc vì chúng ta đã thực hiện được các mối liên hệ chặt chẽ và sâu rộng với Hoa Kỳ thông qua các cam kết cụ thể ở tầng cao nhất (qua các Cụ Việt Nam). Khi góp công sức vào ***cuộc chiến toàn cầu chống chủ nghĩa bành trướng Hán tộc, chúng ta biết rất rõ là chúng ta sẽ chiến thắng.*** Chính nghĩa Nhân Chủ Toàn Cầu sẽ thắng bạo tàn Hán tộc đã và đang gây ra thảm họa cho Bách Việt nói chung, cho Việt Nam nói riêng và cho các dân tộc chung quanh khác. Hoa Kỳ đặt niềm tin vững chắc vào khả năng, kinh nghiệm hàng ngàn năm chống chủ nghĩa bành trướng Hán tộc của dân tộc ta, thì chúng ta cũng phải đặt niềm tin vững chắc vào thiện chí và quyết tâm của Hoa Kỳ trong việc đập tan mộng bành trướng của Hán tộc phương Bắc.

A) Tương Quan Lịch Sử:

Lịch sử giữa 2 nước Việt Nam, Trung Quốc đã cho chúng ta thấy rõ ràng: Khi Tàu mạnh thì bao giờ Việt Nam cũng mạnh hay nếu ta có yếu thì dân tộc luôn có những người anh hùng áo vải tài giỏi đứng lên cứu nước. Tình hình hiện nay lại còn khác biệt rất nhiều so với các thời kỳ khác trong lịch sử xa xưa. Cái mạnh của Tàu bây giờ chỉ là vỏ bề ngoài. Nó chẳng là gì so với sức mạnh toàn diện của Hoa Kỳ về kinh tế, kỹ thuật và quân sự. Tình hình Việt Nam hiện nay có thể ví như thời kỳ nhà Minh xâm lăng nước ta, lúc đó Thượng thư Hoàng Phúc đã nói với vua Minh rằng: Muốn chiếm Việt Nam chỉ cần một Thành Hâu Trương Phụ nhưng muốn giữ Việt Nam thì phải cần đến 10 Trương Phụ. Câu này đã đủ nói lên **tinh thần chiến đấu oai hùng, không bao giờ chịu khuất phục của dân tộc ta trước kẻ thù phương Bắc.**

Nếu so sánh với Lê Chiêu Thống và Trần Ích Tắc thì tội ác mà đảng Cộng sản Hà Nội đã và đang gây ra cho dân tộc còn nghiêm trọng hơn nhiều. Lê Chiêu Thống và Trần Ích Tắc chỉ mới sang Tàu xin cứu viện chứ không đem cả nước gồm chính quyền và cả quân đội ra làm tay sai cho giặc Tàu. Biết việc ấy nên các Cụ Việt Nam đã quyết định: **Đánh rắn phải đánh đập đầu**, tức là đánh thẳng vào Tàu Trung cộng. Cho nên bài phát biểu hôm July 4th (mùng 4 tháng 7) vừa qua là màn mở đầu cho một **cuộc chiến tranh về văn hóa, tư tưởng giữa người Việt Nam** và các dân tộc Bách Việt với Tàu. Các Cụ Việt Nam hiểu rằng: Khi mở ra mặt trận này, Tàu chỉ có thể **từ thủ đến thua** (*Vì cho tới giờ đây, các nhà lịch sử, nhân chủng học, ngôn ngữ học, khảo cổ học, di truyền học uy tín trên thế giới, kể cả một số học giả của Tàu đều công nhận là: Chúng tộc Bách Việt là chủng tộc lớn sống về nông nghiệp trải dài từ vùng Hoa Nam nước Tàu, Việt Nam và khắp các vùng Đông Nam Á. Chúng tộc Bách Việt hoàn toàn khác hẳn với chủng tộc Hán xuất phát từ phía Tây Bắc nước Tàu ngày nay. Người Hán là dân du mục cho nên văn hóa kém xa văn hóa Bách Việt. Trong khi đó văn minh Bách Việt là nền văn minh sáng chói của nhân loại và Hán tộc đã dùng sức mạnh để cướp lấy nền văn minh Bách Việt này và nhận làm của Hán tộc*). Vì thế, Bắc Kinh càng lên tiếng phản đối những lời tố cáo của chúng tôi, về chủ nghĩa bành trướng Hán tộc đang được thi hành tại Việt Nam và các nước Đông Nam Á bao nhiêu, thì họ càng tỏ ra thua kém về trí tuệ bấy nhiêu.

Không đây 2 tháng sau ngày July 4th, 200, một viện đại học tại Thượng Hải đã đưa ra một kết quả nghiên cứu về mẫu di truyền các dân Tàu và nói rằng: 1 tỷ 160 triệu người Tàu hiện nay đều mang dòng máu Hán tộc trong người. Đây đúng là một lối "khảo cứu khoa học" đầy bịa đặt trắng trợn, nhằm đối phó lại những lời chúng tôi kêu gọi các anh em cùng dòng máu Bách Việt tại miền Hoa Nam và các nước Bách Việt ở Đông Nam Á, hãy cùng sát cánh bên nhau, đứng lên tiêu diệt mộng xâm lăng bành trướng của Tàu Hán tộc (Hoa Bắc), kẻ thù truyền kiếp của dân tộc Bách Việt. Các cuộc nghiên cứu về lịch sử, khoa học, di truyền học trước đó đã chứng minh được là, đại đa số dân Tàu vùng Hoa Nam bây giờ là con cháu của giống Bách Việt, tuy rằng đã có lai với Hán tộc một ít. Vậy làm sao tất cả dân vùng Hoa Nam lại **chỉ mang** dòng máu Hán trong người. Nếu có mang dòng máu Hán trong người đi nữa, thì cũng chỉ là mang một phần nhỏ còn dòng máu chính vẫn là máu Bách Việt. Tại sao cuộc nghiên cứu di truyền vừa qua của Bắc Kinh lại không nói tới 1 sự thực khoa học đã được các học giả uy tín quốc tế, kể cả của Tàu công nhận là: **"Người vùng Hoa Nam mang một ít di truyền Hán trong người nhưng yếu tố**

di truyền mạnh và chính yếu đến 75% vẫn là của Bách Việt, giống với yếu tố di truyền của dân Việt Nam và các dân vùng Đông Nam Á". Như vậy Bắc Kinh chỉ mới nói 1 phần của sự thực. Tuy nhiên, chúng tôi coi câu trả lời này của Bắc Kinh qua một nghiên cứu di truyền đầy tính truyền truyền và phản khoa học là vô nghĩa, vì Bắc Kinh không bao giờ dám nêu vấn đề cốt lõi đó là: ***Văn Minh Bách Việt mới là nền tảng của văn minh Trung quốc hiện nay.*** Chúng ta tạm gạt qua chuyện "khảo cứu khoa học" của Tàu Trung cộng qua cuộc "nghiên cứu" đầy tính bóp méo và tuyên truyền ở trên, một dịp khác chúng tôi sẽ trở lại vấn đề này, chuyện quan trọng bây giờ là ta phải hiểu cái thế giữa giặc và ta, đồng thời phải rút ra được các bài học lịch sử mà tổ tiên ta đã ứng dụng để chống bọn xâm lăng phương Bắc trong suốt hàng ngàn năm qua.

B) Thế Giặc và Ta:

Trước khi có bài phát biểu July 4th trên làn sóng này thì Tàu và Việt cộng đều cả tin rằng: Trong nước thì Tàu đã gài người từ trung ương xuống tận địa phương. Cả triệu người Tàu đang có mặt khắp Việt Nam. Bọn Tàu này đang kiểm soát nền kinh tế eo uột của Việt Nam. Giới trẻ thì bị ru ngủ trong căn sa, ma túy, học đòi ăn chơi sa đọa, trường học thì không dạy học sinh, sinh viên tinh thần kiên cường bất khuất chống kẻ thù Hán tộc của tổ tiên, chính quyền thì tham nhũng từ trên xuống dưới, ăn chơi sa đọa đầy bệnh hoạn (Thí dụ việc Phó chủ tịch bộ Thể dục Thể thao Việt cộng là Lương Quốc Dũng hãm hiếp cháu bé gái 14 tuổi thì rõ). Cán bộ các cấp, các ngành thì nhau bòn rút, đục khoét tài sản đất nước (vụ các tổng giám đốc, giám đốc, phó giám đốc tổng cục dầu khí tham nhũng cả hàng nhiều triệu đô la mới đây. Còn biết bao nhiêu vụ tham nhũng to lớn khác của các cán bộ cao cấp nhất như Lê Đức Anh, Trần Đức Lương, Võ Văn Kiệt, Phan Văn Khải, Lê Đức Anh, .v.v.. mà ta không thể kết hết ra đây. Những tên trong bộ Chính trị Trung ương đảng Cộng sản hiện nay, đã thủ đắc tài sản hàng tỉ đô la để ở các trương mục ngoại quốc. Trong khi dân chúng thì đói khổ tột cùng đến độ hàng triệu phụ nữ và thanh nữ phải bán thân cho ngoại nhân để nuôi cha mẹ, nuôi em thơ, nuôi con dại), móc túi tiền cơm cối, rách nát của đồng bào. Dân chúng thì tranh nhau vất vả để kiếm sống hàng ngày khiến không còn có thì giờ tinh tảo để nhìn thấy nước Việt thân yêu đang bị rút vào vòng tay không chế, cai trị ngấm ngấm của Tàu cộng. Văn hóa Tàu (sách báo, phim ảnh, v.v.v.) đang tràn ngập Việt Nam, làm ảnh hưởng Tàu lan sâu rộng trong lối suy nghĩ, hành động, nếp sống của người Việt. Để rồi một ngày nào đó khi Việt Nam hoàn toàn trở thành 1 tỉnh của Tàu thì dân chúng và giới trẻ cũng sẽ thấy đó là tự nhiên, không phản kháng chống đối gì hết. Thật là một âm mưu nham hiểm và thâm độc của Tàu!

Ý đồ thâm độc này của Tàu ít người Việt nào nhìn thấy vì nhìn bên ngoài thì cũng chỉ là **người Việt cai trị người Việt** thôi chứ có bóng dáng người Tàu nào đâu. Nếu những ai nhìn rõ bộ mặt nham hiểm của Tàu cùng bè lũ tay sai và dám ra mặt chống Tàu thì dù ở bất cứ cấp nào, chức vụ nào đều bị bè lũ tay sai Tàu tìm mọi cách triệt hạ bằng nhiều thủ đoạn thâm độc và tàn ác để đe dọa những người khác và trấn áp các phong trào phản kháng Tàu ngay từ khi các phong trào này mới manh nha. Thí dụ khi giới trí thức trẻ tại Hà Nội lên tiếng cảnh giác mọi người với bài viết "**Hãy Cảnh Giác Với Bắc Triều**" để nói về vụ chóp bu Việt cộng dâng đất, dâng biển cho Tàu cộng thì liền bị bè lũ tay sai của Tàu tìm cách triệt hạ và bỏ tù cho tới bây giờ. Qua việc này, chúng ta mới thấy giới trẻ tại quê nhà vẫn còn có những người sáng suốt (vì nhìn ra được cái họa Tàu đang chiếm Việt

Nam), đầy can đảm và yêu nước nồng nàn hơn bậc cha anh hiện thời trong nước nhiều lắm. Rồi những cái chết đầy mờ ám của tướng Hoàng Văn Thái, Lê Trọng Tấn, vụ rút máy bay bên Lào giết chết tướng Đào Trọng Lịch và một số cấp đại tá, vụ rút máy bay của một số tướng lãnh, sĩ quan trong quân đội cộng sản Việt Nam tại bán đảo Sơn Trà ngoài Đà Nẵng. Vụ (tình báo Tàu) bắn rút máy bay giết các nhân viên Hoa Kỳ và các cán bộ Việt cộng khi đi tìm kiếm các người Mỹ mất tích (POW/MIA) tại Bồ Trạch, Quảng Bình. Cái chết của ủy viên chính trị Trần Đình Tứ ngay tại phiên họp của trung ương đảng cộng sản Việt Nam sau khi uống một chén trà tàu, rồi nhân viên cao cấp bộ ngoại giao Việt cộng là Lê Mai cũng bị chết bất ngờ (Lê Mai là người có công trong vụ móc nối để Mỹ và Việt Nam lập quan hệ ngoại giao chính thức. Lê Mai bị tình báo Tàu nghi là đi đêm với Mỹ để lật nhóm thân Tàu trong nội bộ đảng cộng sản Việt Nam). Tất cả những cái chết tức tưởi này đều do tình báo Tàu chui trong nội bộ đảng cộng sản Việt Nam tạo ra. Tình báo Tàu giết nhiều tướng của quân đội Việt Nam cộng sản là vì những vị tướng tài này không chịu khuất phục và cam chịu làm tay sai cho Tàu để bán nước như phe Lê Đức Anh, Phạm Văn Trà, Đỗ Mười, Lê Hồng Anh, Nông Đức Mạnh, Trần Đức Lương, Phan Văn Khải, Trần Đình Hoan, Nguyễn Khoa Điềm, Phan Diễn, v.v.v. cho nên tình báo Tàu phải diệt họ để trừ hậu hoạn. Vì Tàu biết rằng chủ lực để lật phe tay sai của Tàu trong đảng cộng sản Việt Nam và chống tham vọng bành trướng của Tàu tại Việt Nam chính là **cánh chỉ huy quân đội còn có lòng với dân tộc** trong đảng Cộng sản Hà Nội. Trong các chế độ độc tài, bộ phận công an bao giờ cũng là cánh tay mặt dùng để đàn áp dân chúng, trong khi đó tự bản chất, quân đội không phải là lực lượng đàn áp dân tộc mà luôn là lực lượng bảo vệ lãnh thổ và sự tồn vong của dân tộc trước nạn ngoại xâm. Bằng chứng lịch sử kiêu hùng chống ngoại xâm của dân tộc Việt Nam chứng minh điều nói trên về quân đội. Bọn Tàu cộng biết vậy nên họ tìm cách nắm quân đội Việt Nam cộng sản, cài người vào thành phần lãnh đạo quân đội. Nếu nắm không được thì họ tìm cách làm cho lực lượng ấy yếu đi bằng cách tiêu diệt những tướng lãnh, sĩ quan có tài, có uy tín trong quân đội để quân đội như rắn không đầu, không người chỉ huy. Vụ chớp bu Việt cộng dâng đất, dâng biển cho Tàu mà thành phần lãnh đạo quân đội Việt cộng không ai có phản ứng gì (Phạm Văn Trà - bộ trưởng quốc phòng và nhiều tướng lãnh khác ngậm miệng, im lìm về vụ này) cũng đủ nói lên tình huống này.

Trước áp lực quá mạnh đó của Tàu, những người chống đối (trong đó cũng có những người là tay chân của Tàu giả vờ chống chế độ) cũng chỉ nêu lên các đòi hỏi liên quan đến từng vấn đề cụ thể nhỏ nhỏ mà thôi như: Tự do tôn giáo, chống tham nhũng. Chứ chưa một ai dám nêu lên vấn đề cốt lõi là: **Tàu đang xâm lăng âm thầm và biến Việt Nam thành chư hầu, đồng hóa người Việt để từng bước biến Việt Nam thành một tỉnh của Tàu, rồi dùng sức người, sức của Việt Nam làm bàn đạp tiến lên chi phối Đông Nam Á, sau đó cai trị Á châu và về lâu dài là thống trị thế giới.**

Ở mặt trận hải ngoại thì Việt cộng và Tàu cộng rất hiểu cái tính "cá nhân chủ nghĩa" của người Miền Nam (miền Nam nói riêng và người Việt Nam nói chung). Vì đa số giới "trí thức" Miền Nam không được đào tạo đến nơi đến chốn trong lãnh vực chính trị, tình báo nên không hề có cái nhìn sáng suốt về chiều hướng đang đi của thế giới vì thế không có hậu thuẫn mạnh từ quốc tế. Những người này yêu nước tha thiết đấy, nhưng họ không biết làm sao biến lòng yêu nước thành những hành động cụ thể, tạo thành quả lớn mạnh để làm động lực đấu tranh đi đến thành công. Cho nên dù yêu quê hương dân tộc nhưng

họ vẫn yêu họ và phe nhóm họ trên hết đã. Họ muốn làm "lãnh tụ" cho nên tình báo Tàu Trung Cộng và Việt cộng cứ đề ra các lãnh tụ giả là họ bị trúng kế ngay. Cho đến khi các lãnh tụ giả này bị lộ mặt nạ, thì người dân họ dễ dàng trở nên hoang mang và từ đó nạn lãnh tụ cứ tràn lan, trong khi họ chẳng biết rõ mục tiêu tranh đấu là gì, ai là kẻ thù chính, ai là kẻ thù phụ, nên trong 30 năm qua, chưa có một người nào nhìn thấy kẻ thù hung hiểm nhất của dân tộc Việt bây giờ là lãnh đạo Bắc Kinh. Chính nhờ Bắc Kinh hà hơi tiếp sức mà đảng Cộng sản bán dân, hại nước do chóp bu Việt cộng lãnh đạo vẫn còn tồn tại đến ngày nay. Vì thế, họ chưa bao giờ phát động một phong trào chống Tàu một cách rộng lớn tại hải ngoại, thậm chí có một số người trong họ còn chủ trương đi với Bắc Kinh để mong lật đổ Việt cộng. Họ thật chẳng nhìn ra nguyên nhân của vấn đề Việt Nam. Họ cũng chẳng có kế sách để xây dựng Việt Nam sau này. Nếu có kế sách thì cũng chỉ là kế sách chấp vá vài năm. Chính vì vậy tinh thần tranh đấu chống Cộng tại hải ngoại bị xé lẻ thành từng mảnh. Trong tình huống như thế, các cán bộ tình báo Tàu và Việt cộng dễ dàng kiểm soát chặt chẽ người Việt hải ngoại ở mọi nơi trên thế giới.

Nét đặc trưng của những người Việt hải ngoại này là tính "**cơ hội chủ nghĩa**" rất cao, "**cá nhân chủ nghĩa**" rất mạnh, tiền bạc, địa vị và của cải vật chất trở thành cứu cánh đối với họ. Những người có tấm lòng "**vị vì bởi xuân thu**" chỉ là một thiểu số rất nhỏ. Chút lòng "**vị vì**" ấy cũng dễ dàng tan dần theo năm tháng. Hầu như các cơ quan truyền thông Việt ngữ tại hải ngoại vì sợ mất "**quảng cáo**" nên không dám trực tiếp tham gia tranh đấu chống Cộng, chống Tàu cách triệt để mà họ chỉ tranh đấu lòng vòng, chung chung cho có lệ chứ không dám kiên quyết xác định lập trường "**bạn-thù phân minh**". Tệ hại hơn nữa, nhiều kẻ vì ham tiền hay có cái tôi quá lớn cho nên cố ý hay vô tình đã trở thành tay sai cho tình báo Tàu cộng và Việt cộng. Ấy chưa kể là lợi dụng sự tự do rộng rãi ở Mỹ, tình báo Việt cộng đã tung tiền ra mua chuộc hay lập ra các cơ quan truyền thông để lèo lái đường hướng "**chống Cộng**" theo chiều hướng có lợi cho Việt cộng và Tàu cộng, khiến dân chúng hải ngoại không nhìn được hiểm họa mất nước vào tay Tàu cộng. Hành động bán nước, dâng đất, dâng biển của chóp bu Việt cộng đã đủ cho chúng ta nhìn thấy là Tàu cộng mới là kẻ thực sự đang lãnh đạo Việt Nam. Vậy tại sao các người vô ngược tự nhận "**lãnh đạo cộng đồng**", giới truyền thông báo chí tự nhận "**hướng dẫn quần chúng**", lại không chỉ cho dân chúng hải ngoại thấy là Tàu cộng đang thực sự cai trị Việt Nam và bè lũ chóp bu Việt cộng chỉ là con chó nhỏ trung thành của Tàu cộng? Bối cảnh quốc nội và hải ngoại như vậy cho nên Việt cộng và Tàu cộng chủ quan nghĩ rằng họ không thể bị chống đối tại trong nước cũng như ở ngoài nước.

Trước bài phát biểu hôm July 4th, 2004, thì Tàu cộng và Việt cộng vẫn tin rằng chúng kiểm soát được chặt chẽ tình hình Việt Nam. Nhưng sau bài phát biểu hôm July 4th thì cả Tàu cộng và Việt cộng mới hiểu ra rằng chúng đã quá coi thường nhân dân Việt Nam trong và ngoài nước. Tàu cộng rúng động, Việt cộng lo sợ thấy rõ. ***Chúng hiểu rằng hiện có một thế lực ngầm rất lớn có những liên hệ mật thiết với Ban Lãnh Đạo Tối Cao Hoa Kỳ (vốn được coi là trung tâm quyền lực, luôn trụ ở giữa cho nên dù vòng ngoài có thay đổi nhưng trọng tâm ở giữa luôn ổn định)***. Chúng cũng đã tốn nhiều công sức đi tìm trung tâm quyền lực này, nhưng không bao giờ tìm ra hay với tay tới được vì lý do dễ hiểu: **Chúng thiếu trí tuệ và đạo đức**.

Khi thế lực trung tâm này đã lên tiếng, thế giới phải lắng nghe. Bằng chứng là sau bài phát biểu hôm July 4th thì có một loạt các đáp ứng đồng ý từ nhiều thủ đô trên thế giới, ngay cả các nhân vật có ảnh hưởng tới chính tinh thế giới cũng đã có những lời hay bài viết phụ họa theo. Thí dụ ông Al Santoli, Phó Chủ Tịch Hội Đồng Chính Sách Đối Ngoại Của Hoa Kỳ, một cơ quan đầy quyền lực, mới đây đã tuyên bố **"Theo tôi nghĩ thì chỉ trong vòng một vài năm nữa, lịch sử không phải chỉ ở Á Châu mà cả lịch sử của thế giới trong thế kỷ 21 sẽ được quyết định"**. Ông Al Santoli cũng là người đã viết Introduction cho quyển sách **"Unrestricted Warfare – China's Master Plan To Destroy America"**. Cho nên Bắc Kinh và Hà Nội lo sợ là lẽ đương nhiên!

Việt Nam không phải là vấn đề duy nhất mà thế giới phải giải quyết cho dù mũi dùi chính của Bắc Kinh đang nhắm vào là Việt Nam. Nhưng nhiều vấn đề quan trọng khác liên quan tới Tàu cũng cần phải giải quyết tận gốc. Chúng tôi tóm gọn như sau:

- 1) Vấn đề đạo quân thứ Năm của Tàu trên khắp thế giới
- 2) Vấn đề phổ biến rộng rãi vũ khí nguyên tử, vũ khí sinh hóa mà Tàu có góp phần
- 3) Vấn đề khủng bố quốc tế mà Tàu đứng ngấm ngấm đằng sau để yểm trợ (*xin tìm đọc quyển sách **Unrestricted Warfare – China's Master Plan To Destroy America**, của nhà xuất bản Pan America, introduced by Al Santoli*)
- 4) Trong phạm vi cấp vùng thì Tàu đang tạo ra vấn đề Bắc Triều Tiên, Miến Điện, Lào, Campuchia, Nepal, Thái Lan, Phi. Tại Nam Mỹ thì nhóm thiên tả ở Peru, các tổ chức buôn lậu ma túy đang trở thành mối đe dọa cho các quốc gia trong vùng, trong đó cũng có bàn tay của Tàu cộng ngấm nhúng vào.

Như thế vấn đề cốt lõi là: **Thanh toán tận gốc rễ chủ nghĩa bành trướng Hán tộc**. Hoa Kỳ quyết tâm bằng bất cứ giá nào cũng sẽ thực hiện xong chuyện này. Giải quyết chuyện Tàu thì chế độ tay sai bù nhìn Việt cộng, chế độ quân phiệt Miến Điện, chế độ hung đồ Bắc Triều Tiên cũng sẽ tan rã ngay. **Đánh Tàu như thế nào thì là chuyện của Hoa Kỳ. Đánh Tàu trong nước Việt Nam là chuyện của nhân dân Việt Nam chúng ta.** Mọi người cần phải nhìn cho rõ điều này! Chúng ta phải nhìn cho rõ chiều hướng thế giới đang đi để không bị làm đường một lần nữa. Mỗi lần lầm một hướng đi, cả dân tộc ta đã phải chịu bao đau đớn, cay nghiệt, đất nước bị tàn phá thê lương, bao nhiêu thế hệ anh tài của đất nước đã bị tiêu hủy. Thật quá xót xa, phí phạm! Hãy nhìn thời Tự Đức. Chỉ vì Tự Đức và giới quan lại, trí thức Việt Nam lúc đó đã không nhìn được chiều hướng thay đổi của thế giới, và cũng chỉ vì ngại vàng, quyền lợi của mình (tình hình bây giờ cũng như hồi Tự Đức. Lãnh đạo Việt cộng vì muốn bảo vệ quyền lợi, ngại vàng của mình nên bám chặt vào Tàu để làm tay sai, mong Tàu giúp cho tiếp tục thống trị dân tộc) cho nên cứ khur khur bám vào Tàu (trong khi đó Tàu cũng đang bị Tây phương thống trị chứ có hơn gì), coi Tàu là mẫu mực phát triển thành thử không chịu nhìn xa thấy rộng để canh tân đất nước. Kết quả chúng ta bị thua vài chiến hạm Pháp với chừng ngàn tên lính Pháp có súng đạn tối tân hơn. Nước Nhật vào thời đó có vua Minh Trị sáng suốt nhìn ra chiều phát triển của thế giới nên đã canh tân theo Tây phương và chỉ trong vòng vài chục năm đã trở

thành hùng cường trong vùng Á châu, đánh bại Nga, cai trị Đại Hàn, Đài Loan và chiếm nhiều phần đất của Tàu.

Sau đó tới thời kỳ Hồ chí Minh, ông ta và đàn em cũng không nhìn thấy chiều hướng các nước Tây phương đang trao trả thuộc địa, nên họ đã chạy theo chủ nghĩa Cộng sản quốc tế không tưởng, rồi nhận vũ khí Nga, súng đạn Tàu để giết chính những người anh em Quốc gia cùng dòng máu, cùng khát vọng tranh đấu cho độc lập dân tộc nhưng không chấp nhận chủ nghĩa Cộng sản. Thế là cuộc chiến Quốc-Cộng xảy ra trên chính quê hương Việt Nam.

Chấm dứt chiến tranh sau 1975, dân tộc Việt Nam được gì ngoài những vết thương trong tâm hồn của người Việt Nam suốt hai miền Nam Bắc, ngoài một màu mây trắng u hoài lạnh lẽo, như màu tang trắng khăn xô trầm ngâm tưởng nhớ cho sự mất mát không thể bù đắp trong đời người, ngoài những chuyện thương tâm đổ vỡ về vật chất cũng như tinh thần. Đến nay dân tộc Việt Nam chỉ được ôm cái bánh vẽ độc lập hão huyền mà đảng Cộng sản Hà Nội huyênh hoang khoe khoang với dân chúng và thế giới, trong khi đất nước thì bị tàn phá bởi bom đạn, hơn 3 triệu người bị chết cho cả hai miền Nam - Bắc, hàng triệu thương phế binh và người tàn tật do hậu quả chiến tranh. Đảng Cộng sản Hà Nội phải gom tài sản, sức người trả nợ cho quan thầy Tàu, Nga để bây giờ dân tộc Việt Nam được xếp vào hàng nghèo nhất trên thế giới, thua cả nhiều nước Phi châu. Chính quyền Cộng sản Hà Nội được xếp vào hàng tham lam và tham nhũng nhất trên thế giới. Rồi lần đầu tiên trong lịch sử dân tộc, đàn bà con gái, ngay cả những em bé 5, 6 tuổi bị mang bán đi khắp thế giới như là 1 món hàng tình dục. Và giờ đây nước Việt Nam đang âm thầm trở thành 1 tỉnh ngoại vi của Tàu. Thêm nhiều tội ác nữa mà đảng Cộng sản Hà Nội đã và đang áp đặt cho dân tộc Việt Nam nhưng không thể kể hết ra đây. **Đấy! Chỉ vì sai lầm đường hướng mà đảng Cộng sản đã gây đại họa cho dân tộc ghê ghớm như vậy đó! Vậy trong hướng đi sắp tới của thế giới, dân tộc Việt Nam, và cả chúng ta nữa không có quyền chọn sai hướng đi thêm một lần nữa. *Lần này nếu chọn sai, dân tộc chúng ta sẽ bị diệt chủng dưới bàn tay thâm độc, tàn ác của người Tàu và mãi mãi không có cơ hội hồi sinh nữa.***

Chúng tôi xin lập lại điều này một lần nữa để mọi người trong và ngoài nước cần phải ghi nhớ cho rõ, để cam đảm hành động cho đúng: ***"Lần này nếu chọn sai, dân tộc chúng ta sẽ bị diệt chủng dưới bàn tay thâm độc, tàn ác của người Tàu và mãi mãi không có cơ hội hồi sinh nữa"***.

Trên làn sóng này chúng tôi đã hơn một lần lên tiếng cảnh cáo với giới lãnh đạo Bắc Kinh là: Bắc Kinh muốn đem chiến tranh ra khỏi nước Tàu, nhưng Bắc Kinh khó có thể thực hiện được chuyện này. Bắc Kinh khó đem chiến tranh tới nước Mỹ, nhưng Hoa Kỳ có thể mang chiến tranh tới nước Tàu rất dễ dàng tại bất cứ thời điểm nào và bất cứ nơi nào. ***Đánh rắn phải đánh đập đầu là vậy!*** Đầu con rắn độc (Bắc Kinh) bị đập nát thì mình con rắn độc (Cộng sản Việt Nam, Lào, Campuchia, Miến Điện, nhóm Mao-ít Nepal, Bắc Triều Tiên, nhóm cộng sản và Hồi giáo Phi, Thái, v.v.v.) cũng bất động và đuôi con rắn (nhóm khủng bố Hồi giáo quốc tế cực đoan) cũng chỉ dụt vài cái rồi dây chết.

Vị trí chiến lược quan trọng của Việt Nam trong vùng Đông Nam Á, cho nên Bắc Kinh đã dùng toàn lực làm mũi tấn công chính nhắm vào Việt Nam. Các mũi tấn công khác như Miến Điện, Đài Loan, Bắc Hàn chỉ là phụ thuộc. Vì vậy, đối với Hoa Kỳ và dân tộc Việt Nam ta thì mũi phản công chính cũng phải từ Việt Nam. Từ quan điểm chiến lược như vậy, nên các Cụ Mỹ và các Cụ Việt Nam đã phân công rõ rệt: *"Đánh Tàu bằng đường dài là việc của Hoa Kỳ"*. Lúc đó, tất cả các cơ quan đầu não của Tàu ở Trung Nam Hải, các cơ sở tiếp vận, tiếp liệu (kho đạn, xăng dầu, v.v.v.), các căn cứ trung tâm chỉ huy phi đạn, hỏa tiễn, vũ khí nguyên tử (ở Tân Cương), các cơ sở quan trọng như Đập Tam Khẩu và hàng trăm cái đập khác nằm rải rác trên nước Tàu, cũng sẽ bị Mỹ đánh tan tành trong một vài giờ oanh tạc. Bom áp nhiệt (do cô Dương Nguyệt Ánh, một khoa học gia Việt Nam xuất sắc tại Mỹ đã sáng chế ra) sẽ hủy diệt các hầm hố, các căn cứ công sự phòng thủ của Tàu xây ngầm dưới lòng đất, hay trong các rặng núi một cách mau chóng và toàn diện (hãy nhìn cảnh Mỹ dùng loại bom này phá hủy các hầm hố phòng thủ của phe Taliban trong cuộc chiến Afghanistan vừa rồi thì rõ).

Còn gì hay cho bằng những loại bom kinh khiếp do người Việt sáng chế này sẽ dội lên đầu lãnh đạo Bắc Kinh, đập tan những công sự, hầm hố của chúng. Ấy là chưa kể các vũ khí bí mật vô cùng tối tân hiện đại khác mà Mỹ chưa cần mang ra sử dụng trong cuộc chiến Afghanistan và Iraq vừa qua. Tiềm lực quân sự học mót của Tàu chẳng là gì nếu đem so sánh tiềm năng quân sự kinh khiếp của Mỹ. Vậy mà Bắc Kinh lại không biết liệu sức mình, cứ ngo ngoe đòi làm chủ Á châu và thống trị thế giới. Thật nực cười! Rồi đây khi cuộc chiến Mỹ-Tàu nổ ra, thì giới lãnh đạo Tàu mới nhìn thấy và nếm thử những thứ vũ khí bí mật có sức công phá kinh khiếp này. Thế giới và chúng ta hãy chờ xem!

"Đánh Tàu bằng đường ngắn là công việc của dân tộc Việt Nam". Dân tộc ta có đủ kinh nghiệm và trí tuệ trong lịch sử cả hàng ngàn năm chống Tàu và đánh bại Tàu. *Việc của chúng ta là đánh Tàu ngay tại nước Việt Nam*. Tức là chúng ta sẽ quét sạch đạo quân thứ Năm (tình báo Tàu gài tại Việt Nam trong hơn 50 năm qua và lính Tàu giả dạng làm du khách tại Việt Nam) của Tàu tại Việt Nam, nhằm nhổ tận gốc, bóc tận rễ những ảnh hưởng của Tàu cài đặt trong chính quyền Cộng sản Hà Nội từ thượng tầng tới hạ tầng cơ sở, từ thành thị tới thôn quê và trong mọi mặt của xã hội Việt Nam. Có như vậy chúng ta mới thật sự đem lại độc lập, tự chủ cho dân tộc, mới mang lại tự do, ấm no, hạnh phúc cho đồng bào để đưa dân tộc cùng nhân loại tiến vào thời kỳ Nhân Chủ trên toàn cầu.

Để làm việc này, chúng ta phải duyệt lại những bài học lịch sử quý báu mà tổ tiên ta đã truyền lại cho con cháu đời sau, từ đó rút ra các kinh nghiệm quý giá hầu chiến thắng trọn vẹn cuộc chiến thần thánh sắp tới, chu toàn sứ mệnh lịch sử cao cả trước dân tộc và nhân loại.

IV) Những Bài Học Lịch Sử:

Trước tiên chúng tôi xin nói rõ với đồng bào là: Có sự khác biệt rất sâu rộng giữa cuộc chiến tranh của hai miền Nam-Bắc trong cuộc chiến tranh lạnh vừa qua, với cuộc chiến tranh thần thánh (hàng ngàn năm mới xảy ra một lần trong lịch sử dân tộc) sắp tới đây về các điểm như sau:

1) Trong cuộc chiến tranh vừa qua, cả hai miền Nam-Bắc chỉ là công cụ của các thế lực tương phản trên quy mô toàn cầu (ý thức hệ giữa Tự Do và Cộng Sản) mà thôi. Kẻ nào càng hăng say chém giết anh em cùng dòng máu, tàn phá càng nhiều da thịt của mẹ Việt Nam sinh ra thì càng có tội với tổ tiên và dân tộc. Chứ chẳng có gì hay để mà vênh vào khoe khoang cái chiến thắng ngu muội, đẫm bao nhiêu xương máu của đồng bào để rồi ngày nay đưa dân tộc, đất nước vào vòng nô lệ của giặc Tàu phương Bắc. Ở đây chúng tôi chỉ nói tới tội ác của nhóm lãnh đạo Việt cộng kể từ Hồ chí Minh cho tới những tên chóp bu Việt cộng tay sai cho Tàu, hiện đang ngồi chễm chệ tại Bắc Bộ Phủ, trong bộ Chính Trị, dày đặc trong Trung ương đảng Việt cộng.

Chúng tôi không kết tội các sĩ quan, binh sĩ trong quân đội Cộng sản hiện nay. Các bạn này đừng mặc cảm, vì người lính khi ra trận, không có chọn lựa nào khác ngoài sự phải chiến đấu, vì vậy các bạn hoàn toàn vô trách nhiệm về các tội ác tày trời của giới lãnh đạo đảng Cộng sản Hà Nội. Các bạn còn phải chịu nhiều hy sinh, đắng cay, thua thiệt nữa kìa. Vì lòng yêu nước thương nòi của các bạn đã bị Hồ chí Minh và lãnh đạo Cộng sản Hà Nội lợi dụng, lừa bịp khiến các bạn bị mất đi tuổi thanh xuân tươi đẹp nhất ở nơi rừng sâu núi thẳm. Đau đớn hơn, hàng triệu thanh niên có người còn phải bỏ lại một phần thân thể nơi chiến trường, để giờ đây phải nuôi đắng cay trong lòng vì xương máu hy sinh của các bạn chẳng đem lại lợi ích gì cho các bạn và dân tộc ngoài một đất nước Việt Nam đang bị tan nát, nghèo đói, đạo đức xã hội bị băng hoại đến mức thê lương tột cùng, đất, biển thì đang bị bọn người tay sai dâng cho Tàu cộng, dân tộc thật sự đang bị người Tàu cai trị. Tương tự như một số đảng viên, các bạn không nằm trong Trung Ương Đảng, các bạn đã lầm khi nghe theo Cộng sản, đây chỉ là cái lầm của thế kỷ. Ngày hôm nay đây, các bạn đau đớn khi nhìn thấy chính quê hương của mình bị tàn phá, bởi bọn người đã và đang làm tay sai cho Tàu. Các bạn cũng phải nên tự tỉnh để tự cứu lấy mình, cứu lấy gia đình và con cháu mình. Các bạn phải tự đứng lên để góp một bàn tay vào việc diệt lũ tay sai, quét sạch giặc Tàu và xây dựng lại quê hương đất nước khi thời cơ tới.

2) Thuyết chiến tranh được gọi là **gián chỉ** hay **ủy nhiệm**, là kế hoạch xương sống mà cả hai phía Mỹ-Liên Xô đều ứng dụng tại khắp các chiến trường trên thế giới với rất nhiều quỹ kế khác nhau, mà cuộc chiến Việt Nam vừa qua là một thí dụ điển hình rõ rệt nhất.

3) Sau ngày 30 tháng 4 năm 1975, Việt cộng "thống nhất" đất nước rồi thì đem đất nước, dân tộc, quân đội làm tay sai cho Liên Xô, để bành trướng chủ nghĩa Cộng sản hoang tưởng khắp Đông Nam Á. Khi Liên Xô tan thì lãnh đạo Cộng sản Hà Nội lại một lần nữa sẵn lòng làm tay sai, đem dâng đất nước cho Tàu để mong giữ được quyền lực (hãy nghe lại lời phát biểu của Lê Đức Anh và Tổng bí thư Nguyễn Văn Linh sau phiên họp tại Thành Đô bên Tàu ngày 5-9-1990 được cựu Phó bộ trưởng ngoại giao đảng Cộng sản Hà Nội là Trần Quang Cơ thuật lại trong hồi ký của ông ta thì rõ). Từ những bằng chứng rõ ràng như trên, ta thấy bản chất của những người lãnh đạo chóp bu Cộng sản Hà Nội là: **Muôn đời làm tay sai cho ngoại bang**. Vậy những ai chủ trương "**hoà hợp hoà giải, đa nguyên đa đảng**" với đảng Cộng sản Hà Nội, giúp Cộng sản "bầu cử tự do" để đánh bóng cho chúng, hãy luôn ghi nhớ những điều sau đây để khỏi mang tội làm tay sai cho Tàu như lãnh đạo Cộng sản Hà Nội đã và đang làm:

a) Giữa những người Việt Nam chân chính tại hai miền Nam-Bắc, thì lý tưởng dân tộc đòi hỏi chúng ta phải bỏ qua những lầm lẫn, mặc cảm quá khứ cũ để chung sức đánh bại bọn tay sai Việt cộng, quét sạch bọn Tàu cộng khỏi đất nước của chúng ta.

b) Đối với những kẻ (gồm lãnh đạo chóp bu Việt cộng và những thành phần khác chỉ vì tham lam địa vị, tiền tài, danh vọng hão huyền mà sẵn lòng làm việc cho Tàu) chấp nhận làm tay sai và mang đất nước đem dâng cho Tàu, thì những ai chủ trương hoà hợp hoà giải, đa nguyên đa đảng với đảng Cộng sản Hà Nội, giúp Cộng sản "bầu cử tự do", thì họ cũng đều là thành phần tay sai bán nước cho Tàu.

c) Bọn Cộng sản Việt và Cộng sản Tàu đã đánh lộn con đen. Chúng dùng chiêu bài hòa hợp hòa giải này để đánh lạc hướng dư luận người Việt hải ngoại và nhiều chính khách xôi thịt đã bị trúng kế, cũng chỉ vì họ quá ấu trĩ, tham lam và u tối. Cho nên đã từ lâu trên làn sóng này, chúng tôi chỉ kêu gọi mọi người Việt Nam không phân biệt chính kiến hay quá khứ, ***hãy trở về với Đại Nghĩa Dân Tộc mà không hề kêu gọi hòa hợp hòa giải*** (ý tại ngôn ngoại là vậy). Vì chúng tôi phân biệt rất rõ những kẻ bán nước với người Yêu Nước Chân Chính. Giờ lịch sử đã điếm, những ai còn đang mê ngủ thì hãy mau chóng bừng tỉnh cơn mê để trở về với đại nghĩa dân tộc và tham gia ngay vào ***lực lượng toàn dân chống Tàu*** đang ngầm phát động mạnh trong cũng như ngoài nước.

d) ***Nước mắt thì nhà tan***: Nỗi đau nhức ấy làm sao rửa cho sạch! Thế hệ người Việt ngày hôm nay có còn dám ngẩng đầu nhìn tổ tiên nữa hay không? Đau lắm thay rất nhiều người trẻ Việt Nam đã không còn biết đến lịch sử hào hùng chống Tàu của cha ông ta! Tội lỗi tày trời này là do đảng Cộng sản Hà Nội phải chịu trách nhiệm, khi chúng không dám dạy cho giới trẻ lòng yêu nước bất khuất của cha ông trước kẻ thù xâm lấn Bắc phương, không dám dạy cho tuổi trẻ Việt Nam về lịch sử đích thực của dân tộc, của Bách Việt. Đối với chúng tôi và rất nhiều người khác thì: Tội cố tình chôn vùi lịch sử kiêu hùng của dân tộc trong công cuộc chống Tàu cả ngàn năm, tội làm tay sai bán nước cho Tàu là tội khó có thể tha thứ, cho nên ***hàng ngũ chóp bu lãnh đạo Việt cộng phải đưa được ra toà án dân tộc xét xử sau này***.

đ) Vấn đề chính bây giờ không phải là lập chính phủ này, tổ chức nọ, đảng kia. Nếu làm như vậy thì chỉ bộc lộ cho thấy ***tính cơ hội chủ nghĩa*** đáng bị nguyên rủa của những kẻ lạc lối, không nhìn thấy những vấn đề quan trọng trước mắt của dân tộc. Vấn đề bây giờ là: ***Thống nhất lực lượng toàn dân trong và ngoài nước, để đoàn kết đánh bại chủ nghĩa bành trướng Hán tộc đang đe dọa sự tồn vong của dân tộc, tiêu diệt lũ tay sai bán nước đang ngự trị tại Bắc Bộ Phủ Hà Nội***. Cuộc chiến này hàng ngàn năm mới có một lần sau biết bao nhiêu thăng trầm lịch sử của dân Việt và chủng tộc Bách Việt. ***Cánh cửa lớn của lịch sử hàng ngàn năm mới mở ra một lần*** là vậy. Và ***phúc cho ai biết đi vào lịch sử bằng cánh cửa lớn***.

Sau khi đã nêu bật lên một số nhận định có tính cách cơ bản, bây giờ ta cần duyệt xét lại 4 bài học lịch sử mà cha ông ta đã dùng để chiến thắng giặc Tàu phương Bắc.

Như đã trình bày nhiều lần là: Gần như mỗi khi Tàu mạnh thì luôn có một Việt Nam mạnh và bao giờ cũng vậy, mỗi khi đem quân tràn xuống Việt Nam thì sớm hay muộn,

quân Tàu đều phải nếm mùi thất bại ê chề. Hiện tại Bắc Kinh cứ tưởng chúng hùng mạnh, chúng lại nắm đầu được lãnh đạo chớp bu Việt cộng, dân chúng tại Việt Nam thì bạc nhược tinh thần, giới trẻ sa đọa và mất hướng đi trong cuộc sống, cho nên chúng nghĩ việc chiếm Việt Nam nằm trong tầm tay của chúng. Nhưng chúng đã lầm to! Sức mạnh thực sự của Việt Nam hiện nay đang mai phục trong nước và số lớn nằm ngoài Việt Nam tức là tại Mỹ. Như vậy trong cuộc chiến toàn diện này thì tương quan lực lượng không nghiêng về phía Tàu, mà lệch hẳn về phía Việt Nam và Hoa Kỳ (thế mới biết công lao rất lớn của cụ Lý Đông A và các Cụ Việt Nam trong việc dàn dựng thế trận này). Nhưng chúng ta phải luôn ghi nhớ: Lịch sử là lịch sử, chiến tranh là chiến tranh, cho nên không ai có thể chủ quan khinh địch mà luôn phải **"thông cổ để luận kim"** để **"biết địch biết ta, trăm trận trăm thắng"**.

Bốn kinh nghiệm lịch sử lớn nhất trong công cuộc chống Bắc xâm mà cha ông để lại, buộc chúng ta phải học thuộc lòng và ứng biến một cách thần dụng, để đối phó với bọn người Hán tộc tham lam, hiếu chiến là:

1) Bài Học Thứ Nhất Trong Cuộc Chiến Tranh Lý-Tổng:

Việc danh tướng Lý Thường Kiệt và Tôn Đản đem quân đánh Khâm Châu, Liêm Châu (Quảng Đông), Ung Châu (Quảng Tây) của nhà Tống thật đáng cho ta ghi nhớ nằm lòng. Vào thời kỳ cách nay gần 10 thế kỷ, việc giao thông đi lại còn đầy khó khăn nên việc tìm hiểu về nội tình của đối phương không phải là dễ dàng. Việc biết quân Tống sửa soạn đánh ta lại càng không phải là chuyện dễ. Vậy dựa vào đâu vua nhà Lý phải ra tay trước tức là đem quân tổng tấn công vào đất địch theo kế sách **tiên thủ hạ vi cường**? Xin thưa: Vì triều đình nhà Lý **"biết địch biết ta"**. Hành động này nói theo ngôn ngữ hôm nay là **"Pre-emptive"** hay **"lấy công làm thủ"** mà Mỹ từng tuyên bố sau vụ 9-11 vừa qua. Mục đích hành động **đánh phủ đầu** này là làm quân Tống bị bất ngờ khiến chúng trở tay không kịp. Mục đích sâu xa của chiến lược là tiêu diệt hậu cần quân sự của nhà Tống đặt tại Quảng Đông, Quảng Tây, làm nhụt ý chí xâm lăng của quan quân nhà Tống, kế đó là đem chiến tranh ra xa khỏi Việt Nam và sau cùng đặt Việt Nam ở thế thượng phong trong việc nói chuyện ngoại giao giữa hai nước sau này.

Sau khi đánh sang nước Tàu, tiêu diệt hậu cần chuẩn bị chiến tranh của nhà Tống đặt tại đó xong, thì đại tướng Lý Thường Kiệt và Tôn Đản rút quân về nước nhưng danh tướng Lý Thường Kiệt vẫn để lại một số quân du kích, tinh báo ở lại chung quanh vùng biên giới Tàu để thao túng tình hình và để lập tuyến phòng thủ từ xa. Đây là một bài học tiêu biểu cho cách thức phối hợp nhịp nhàng giữa chính trị, ngoại giao, quân sự, tinh báo của nhà Lý. Tiếc thay các thế hệ sau này đã không thấy sự vĩ đại của kế sách **lấy công làm thủ** mà triều Lý đã thực hiện trong công cuộc chống Tàu, cho nên đã không chịu học hỏi, rút tía ra được những bài học bổ ích cho việc giữ gìn và phát triển quốc gia sau này. Đối với danh tướng Lý Thường Kiệt và triều đình nhà Lý thì câu nói **"muốn hoà bình phải chuẩn bị chiến tranh"** đã trở thành một nguyên tắc trong đường lối chính trị, ngoại giao với Tàu. Chúng ta phải luôn ghi nhớ: **Nếu thiếu tình báo hữu hiệu thì nhà Lý không thực hiện được điều ấy. Nếu xã hội Việt Nam không được tổ chức quy củ, nhà Lý không thể thực hiện được điều ấy. Nếu thiếu nhân tài, nhà Lý không thể thực hiện được điều ấy.**

2) Bài Học Thứ Hai Trong Cuộc Chiến Tranh Trần-Nguyên:

Quân Mông Cổ (nhà Nguyên) sau khi chiếm trọn nước Tàu đã dùng quân bản bộ người Tàu để xâm lăng nước ta ba lần. Cả ba lần đó quân Nguyên đều thua thảm bại. Trong ba lần xâm lấn này, quân Nguyên dùng một phương pháp rất là "Mông cổ" tức là đi tới đâu thì đốt phá, chém giết tan hoang tới đó. Kế hoạch này hữu hiệu khi dùng để tấn công các quốc gia nằm dọc theo trục đường tơ lụa cổ là nơi sa mạc, ít rừng núi, ít hang động hay đầm lầy. Dân chúng sống chung quanh các thành trì do các sứ quân hay tiểu vương cai trị. Vì thế, khi dân chúng bị tiêu diệt, nhà cửa mùa màng bị thiêu rụi thì quân sỹ trong thành bị bao vây, nội bất xuất, ngoại bất nhập cho nên tinh thần suy yếu dễ đi tới đâu hàng giặc Nguyên. Nhưng quân Nguyên khi đến Việt Nam lại khác. Chúng không thấy thành trì kiêu ấy, chúng chỉ thấy những thành trì là các ngôi làng với tre gai bao bọc dày đặc chung quanh. Mỗi làng là một pháo đài với địa thế hiểm trở nên quân Nguyên không thể khai thác được tính năng động sở trường của họ là kỵ binh, ngược lại, họ bị bao vây bởi hàng hàng lớp lớp các "**pháo đài làng**" luôn tung ra những cú phản công du kích bất ngờ và chính xác, cộng thêm không hợp thời tiết, thủy thổ của phương Nam làm cho quân Nguyên hoàn toàn bị động tại chiến trường Việt Nam.

Nhưng một yếu tố quan trọng sau cùng có tính cách quyết định đã làm cho quân Nguyên thất bại thảm hại là: **Quân Nguyên đụng phải tinh thần kháng chiến quyết liệt, đồng lòng đoàn kết và khôn ngoan của dân Việt**. Triều đình nhà Trần biết vận dụng tinh thần dân tộc bằng việc tổ chức hội nghị Diên Hồng, hội nghị Bình Than để tạo tinh thần đồng lòng chống giặc trong toàn dân với khẩu hiệu:

- **Toàn dân vi binh** (toàn dân là lính)
- **Toàn tài vi dụng** (xử dụng mọi phương tiện sẵn có)
- **Toàn địa vi phòng** (mọi nơi đều là trận địa)

Với việc vận động được toàn lực của dân tộc, cùng với tài vận dụng binh siêu quần của Đức Trần Hưng Đạo và của các tướng nhà Trần, tất cả đã làm quân Nguyên bị đại bại mau chóng. (Quân Mông Cổ là một đội binh chưa bao giờ biết bại dưới sự lãnh đạo và điều động của Thiết Mộc Chân - Thành Cát Tư Hãn và sau này cháu nội y là Hốt Tất Liệt, chúng hung hăng tung hoành ngang dọc như vào chỗ không người, làm rung động các dân tộc từ Âu sang Á và chỉ trong một thời gian ngắn chúng đã làm chủ gần 2/3 quả địa cầu. Nhưng đoàn quân "bách chiến bách thắng Mông Cổ" đã bị chặn đứng và đã bị thảm bại 3 lần bởi dân quân nhà Trần và nhờ dân tộc Việt Nam 3 lần đánh bại quân Mông Cổ một cách oanh liệt khiến hùng khí của quân Mông Cổ giảm dần và từ đó làm cho quân Mông Cổ mất dần thế thượng phong để rồi đi đến suy tàn trên khắp thế giới.

Bài học này khác hẳn với bài học thời nhà Lý nhưng nhà Trần cũng thực hiện nguyên tắc "**muốn hoà bình phải chuẩn bị chiến tranh**". Tuy nhiên, nhà Trần không xử dụng chiến thuật "**Pre-emptive**" hay "**Đánh Phủ Đầu**" với quân Nguyên tại chiến trường Hoa Nam nước Tàu như nhà Lý đã làm. Lý do là: Quân ta thiếu tính cơ động nếu so với quân Nguyên và quân ta không thể tàn ác như quân Nguyên để đánh giết dân Tàu tại Hoa

Nam. Cho nên nhà Trần đọt quân Nguyên tràn vô lãnh thổ Việt Nam rồi ta mới đánh. Khi ta đánh chúng thì ta đánh toàn diện về mọi mặt như tiếp vận, bộ binh, hải quân, bao vây đồn giặc để rồi tiêu diệt chúng. Nhân đây ta cũng phải nói vài điều về Trần Thủ Độ - người có công lớn khai sáng ra nhà Trần và có công rất lớn trong việc tạo tinh thần quyết tâm chống giặc khi ông khẳng khái nói với vua Trần Thái Tông rằng: **"Đầu tôi chưa rơi xuống đất, xin bệ hạ đừng lo!"**, tức là đừng đầu hàng giặc (Nhất ngôn hưng quốc, nhất ngôn táng quốc là thế). Ông là một người rất tài giỏi, lỗi lạc về chính trị nhưng lịch sử Việt Nam do các triều đại về sau viết lại đã dùng cảm tính và tinh thần đạo đức hủ nho (Tống Nho) để mà phê phán bất công về công trạng của Trần Thủ Độ trong dòng lịch sử dân tộc.

3) Bài Học Thứ Ba Trong Cuộc Chiến Tranh Lê-Minh:

Khi nhà Trần bị suy vong thì nhà Minh bên Tàu đã đánh bại nhà Nguyên để khôi phục lại nước Tàu và khôi phục lại tinh thần bành trướng Hán tộc. Nhà Minh muốn đánh chiếm phương Nam lắm nhưng chưa có dịp. Minh Thái Tổ tên thật là Chu Nguyên Chương, xuất thân từ nơi cửa Phật, đã lãnh đạo dân Tàu lật đổ nhà Nguyên và lên làm vua. Minh Thái Tổ là sư trong chùa nên có đọc kinh sách vì vậy nhà Minh hiểu rõ vai trò quan trọng của trí thức trong việc ổn định xã hội. Sau khi lên ngôi và đã đặt vững nền móng cai trị rồi, nhưng Minh Thái Tổ cũng vẫn e ngại các cao trào chống đối của giới trí thức, đặc biệt là của các sư sãi ở các chùa cho nên ông ta cho thành lập các tăng đạo ty (một kiểu tôn giáo quốc doanh của Cộng sản), để tập trung sách vở, giới trí thức vô đây hầu để bề kiểm soát, theo dõi tư tưởng của dân chúng. Sách vở nào nếu thấy có hại cho triều đình chúng thì mang đi đốt, ai có vẻ chống đối thì chúng hủy diệt hay đem đi an trí ở một nơi để không còn có thể truyền bá sự chống đối hay tiếp xúc với những người cùng ý hướng (nhà Nguyễn cũng đã áp dụng cách này để đối phó với sĩ phu Bắc Hà). Khi nhà Minh chuẩn bị xâm lăng Việt Nam, thì lúc này nhà Trần đã đi vào suy vi và bị nhà Hồ cướp ngôi. Hồ Quý Ly và các con là: Hồ Hán Thương, Hồ Nguyên Trừng, Hồ Triệt Ưng, tuy có tài nên đã cải biến cách điều hành đất nước theo tinh thần khoa học hơn, nhưng vì mang tiếng đoạt ngôi vua cho nên không được giới sĩ phu và dân chúng yểm trợ, vì vậy loạn lạc nổi lên khắp nơi. Nhân dịp có một người tự xưng là con cháu nhà Trần tên là Trần Thiêm Bình chạy sang Tàu cầu cứu, vua nhà Minh liền sai quân sang đánh nước ta lấy cớ là dẹp nhà Hồ để giúp Việt Nam ổn định. Đây là một bài học cho tất cả mọi người Việt Nam nào còn tinh thần yêu nước thương nòi. Chúng ta phải luôn luôn ghi nhớ là: **"Không bao giờ nhờ hay dựa vào Tàu để giải quyết chuyện Việt Nam"**.

Lãnh đạo Tàu bao giờ cũng muốn chiếm Việt Nam và họ chỉ đợi thời cơ mà thôi. Những bài học lịch sử của Trần Ích Tắc, của Lê Chiêu Thống còn đó. Bài học đau đớn và chua cay nhất gần đây thôi là bài học của đảng Cộng sản Hà Nội do Hồ Chí Minh lãnh đạo. Họ đã dựa vào Cộng sản quốc tế trong đó Cộng sản Tàu là lực chính để đánh "Pháp" (đánh Pháp với Hồ Chí Minh chỉ là chiêu bài, mục đích chính là để Hồ áp đặt chế độ Cộng sản lên toàn cõi đông dương theo lệnh của quan thầy Liên Xô) và tiêu diệt đã man những thành phần quốc gia tài giỏi, chân chính cũng muốn đuổi Pháp nhưng không theo Cộng sản. Họ làm tiêu hao bao nhiêu sinh lực của dân tộc cả hai miền trong cuộc chiến Quốc-Cộng do ngoại bang xúi bẩy. Kết quả dân tộc được gì ngoài một đất nước rách nát, tan thương, một dân tộc bị kiệt quệ sinh lực và đang làm tôi mọi cho ngoại nhân trên chính

quê hương mình. Trong khi đó Tàu cộng được những gì ? Tàu cộng được hưởng bao nhiêu mồ hôi xương máu của dân Việt. Tàu cộng đã **"đánh Mỹ cho tới người Việt cuối cùng"**. Để rồi Tàu cộng được thưởng công (khi đứng về phía Mỹ-Tây phương góp phần làm cho Liên Xô tan rã) to lớn, Mỹ và Tây phương giúp Tàu phát triển khoa học, kinh tế hùng mạnh như bây giờ. Nếu không có Mỹ và Tây phương đổ tiền của và kỹ thuật vào nước Tàu, thì giờ đây nước Tàu có lẽ vẫn là một quốc gia nghèo khổ, chứ đâu có dám ra mặt làm "siêu cường" và hung hăng xâm chiếm lân bang (nhưng nói sâu rộng ra thì người Mỹ không có ngu nuôi cho Tàu mập béo, mạnh lên để Tàu diệt Mỹ. Mỹ đã hiểu rõ bản chất bành trướng Hán tộc của Bắc Kinh nên dù có cho Tàu ăn no thì họ vẫn luôn thủ kế để khi Tàu phản bội thì Mỹ có cách đánh Tàu. Quả thật Mỹ nghĩ không sai! Tàu được Mỹ cho ăn no nhưng Tàu không biết ơn mà còn trả oán, còn yểm trợ khủng bố Hồi giáo phá Mỹ-Tây phương, đe dọa an ninh lân bang và thế giới cho nên con heo Tàu béo phì sắp sửa được ông chủ Mỹ mang ra làm thịt). Hồ Chí Minh và lãnh đạo Việt cộng nhờ Tàu để bây giờ dân Việt được hưởng những gì ? Xin thưa: Dân Việt khốn khổ chỉ được hưởng cái ách **"đô hộ âm thầm"** của Tàu cộng, do giới lãnh đạo chóp bu Việt cộng tay sai ngoan ngoãn của Bắc Kinh đặt lên cổ toàn dân Việt. Nước Nhật, Đức bị Mỹ đánh bại nhưng sau đó lại được Mỹ giúp đỡ phát triển để bây giờ trở thành cường quốc. Còn cộng sản Việt Nam sau khi khoe khoang thắng Mỹ thì lại biến đất nước Việt Nam giàu đẹp thành rách nát, tả tơi, nghèo đói, lạc hậu và thành nô lệ cho Tàu. Đau đớn thay cho dân Việt!

Sau khi chiếm được Việt Nam, nhà Minh cũng lập tăng đạo ty như bên Tàu nhưng khắc nghiệt hơn nhiều. Với mục đích diệt tận gốc rễ nên văn minh Bách Việt còn sót lại ở Việt Nam (mục đích để con cháu Bách Việt nói chung và Việt Nam nói riêng không còn ghi nhớ về nền văn minh Bách Việt nữa), vua Minh ra lệnh các quan Tàu cai trị phải gom góp tài liệu sách vở quý báu cũng như các nhân tài xuất sắc của Việt Nam mang về Tàu (việc làm này của nhà Minh được lập lại khi Hồ Chí Minh chiếm được miền Bắc năm 1945 và Cộng sản chiếm được miền Nam vào năm 1975, chúng cho gom hết và thiêu hủy các sách vở văn hóa của người Việt Nam mà chúng gọi là "văn hóa đồi trụy", chúng thay vào đó văn hóa sách vở Mác-Lenine, nên tội nặng nhất của giới lãnh đạo Cộng sản Hà Nội là tội phá hủy văn hóa của dân tộc Việt Nam.. Tóm lại là tội ác của giới cầm quyền Cộng sản hiện nay chẳng khác xa bao nhiêu tội ác của bọn Minh Thành Tổ, Hoàng Phúc, Trương Phụ, Lữ Nghi, v.v.v.) để phục vụ cho sự phát triển của Tàu (Người kiến trúc sư vẽ kiểu và chỉ huy công trình xây dựng thành Bắc Kinh ngày nay còn tồn tại tới bây giờ của Tàu là một người Việt Nam, tên là Nguyễn An hay còn gọi là Nguyễn Văn An. Nguyễn An bị nhà Minh bắt nộp về Tàu lúc 17 tuổi và vì tài giỏi về kiến trúc nên được vua Minh sủng ái và giao trông coi việc xây cất. Hồ Nguyên Trừng là người sáng chế ra súng thần công - súng đại bác và sau đó bị nhà Minh bắt mang về Tàu để truyền nghề đúc súng cho Tàu, về sau ông làm đến chức Công Bộ Thị Lang bên Tàu và soạn ra bộ sách Nam Ông Mộng Lục còn giữ được đến nay). Còn những tài liệu sách vở hay bia đá, công trình kiến trúc, v.v.v. mà không mang về được thì vua Minh ra lệnh tàn phá hay đốt hết. Sau đó mang các nho sĩ Tàu sang truyền bá văn hóa Tàu và bắt dân ta phải bắt chước. Thật là dã man và thâm hiểm! Tuy lập ra các tăng đạo ty, dùng luật pháp dã man (**xử phạt kẻ chống đối bằng cách: mang nạn nhân chiên trên vạc dầu để lấy mỡ. Mỡ người này họ đem về Tàu chế ra mỹ phẩm, dùng trang sức cho các giới quý phái trong cung vua nhà Minh v.v.v. và gần đây Tàu cộng và Việt cộng cũng ăn các thai nhi tầm thuốc**

bắc để tăng cường sinh lực), dùng tiền bạc, chức tước để mua chuộc giới trí thức cộng tác với nhà Minh cai trị dân Việt hay bắt dân ta học theo cách sống Tàu, nhưng quân Minh vẫn không kiểm soát được các làng xã Việt Nam. Chính các làng xã, chứ không phải là thành phố Việt Nam, là xương sống, là cột trụ cho cao trào toàn dân chống Minh trong 10 năm do Bình Định Vương Lê Lợi khởi xướng và lãnh đạo.

Qua bài học nhà Lê chống Minh, chúng ta thấy tình hình thời đó với thời kỳ đất nước Việt Nam do Việt cộng cai trị cũng có một số điểm giống nhau như:

- Thời nhà Minh:

- a) Tăng đạo ty.
- b) Văn hóa Tàu chi phối văn hóa Việt Nam
- c) Chính quyền bù nhìn
- d) Nhà Minh chi phối mọi sinh hoạt xã hội Việt Nam

- Thời Cộng sản Hà Nội:

- a) Tôn giáo quốc doanh
- b) Văn hóa Tàu và sách vở Cộng sản Tàu đang chi phối Việt Nam
- c) Lãnh đạo Cộng sản đang làm tay sai, bù nhìn cho Tàu cộng
- d) Tàu cộng đang chi phối mọi sinh hoạt xã hội Việt Nam

* Cái khác bây giờ là:

- a) Ban lãnh đạo người Việt tại Mỹ cũng như trong nước, đã có đầy đủ các kế sách cho cuộc cách mạng phục hưng và phục hoạt Việt Nam với sự giúp đỡ của ban lãnh đạo Hoa Kỳ.
- b) Võ lực của Hoa Kỳ có khả năng đập nát nước Tàu trong một thời gian rất ngắn, lực lượng sóng đáy của dân Việt có thể nổi dậy ở bất cứ nơi nào trong nước, khi thời cơ đến.
- c) Thế lực "**ngâm**" của Việt Nam tại hải ngoại và trong nước đang lãnh đạo cuộc chiến chống Tàu và Cộng sản Hà Nội một cách toàn diện, triệt để.
- d) Khi thời điểm đến toàn dân Việt Nam trong và ngoài nước sẽ lật ngược thế cờ để lãnh đạo đất nước.

4) Bài Học Thứ Tư Trong Cuộc Chiến Quang Trung-Thanh:

Khi vua Quang Trung lên ngôi thì lãnh thổ Việt Nam đã trải dài xuống đến mũi Cà Mau cho nên việc phòng thủ đất nước phức tạp và khó khăn hơn, trong khi đó sĩ phu Bắc Hà đang bị ép chế bởi nhóm cầm binh đầu óc kém cỏi Thanh- Nghệ- Tĩnh dưới thời vua Lê chúa Trịnh. Khi Lê Chiêu Thống cầu viện nhà Thanh thì quân Thanh dễ dàng xâm chiếm nước ta. Đến lúc đó dân ta mới bừng tỉnh trước họa ngoại xâm. Vua Quang Trung đã dùng thế đánh "**trong đánh ra, ngoài đánh vào**". Thế nội công ngoại kích này đã vây quân nhà Thanh lại diệt gọn từng thành (lũy) một và bắt gọn đám quân quân báo (tình báo quân đội) để chúng không thể thông báo cho nhau kịp thời. Kết quả Vua Quang Trung tiêu diệt hơn 20 vạn quân nhà Thanh trong một thời gian thật ngắn và như lời đã hứa Vua Quang Trung cùng binh sĩ đã làm lễ tân niên vào ngày mùng 5 tháng 1 năm kỷ Dậu (1789) trong thành Thăng Long. Cách đánh và lối chuyên binh thần tốc này đáng để cho những người cầm quân hiện nay suy nghĩ và áp dụng trong việc đánh thắng quân Tàu sắp tới.

Bốn bài học lịch sử quan trọng nêu trên đã chứng tỏ rằng:

- 1) Mỗi khi chúng ta suy yếu, nội loạn thì Tàu tìm cách xâm lăng nước ta.
- 2) Khi Tàu xâm lăng thì nhất định thế nào nước ta cũng có anh hùng hào kiệt đứng lên thống nhất lòng dân, để lãnh đạo cuộc chiến tranh chống Tàu một cách kiên quyết, không khoan nhượng. Và kết quả, bao giờ chúng ta cũng thắng Tàu.
- 3) Trong điều kiện hiện nay, cuộc chiến chống Tàu nằm chung trong trận chiến toàn cầu chống chủ nghĩa bành trướng Bắc Kinh cho nên chúng ta nhất định thắng.
- 4) Cuộc chiến chống ngoại xâm hôm nay đang được lãnh đạo về mặt tinh thần bởi nhà lập thuyết Lý Đông A, với sự phối hợp sách lược toàn diện của Hoa Kỳ thông qua Ban Lãnh Đạo Việt Nam đã được kín đáo hình thành tại Mỹ.
- 5) Cụ Lý Đông A đã từng nói về cuộc chiến này hơn 60 năm trước với các đặc tính: "**Đột biến, Thuế biến và Đặc biến**". Nhưng thế nào là Đột biến, Thuế biến và Đặc biến? Đây là phương châm, phương thức và phương pháp thần tốc, bí mật và vũ bão, mà những người lãnh đạo Việt Nam sẽ dùng trong giai đoạn tới, cộng với sự phối hợp sách lược nhịp nhàng của ban lãnh đạo Hoa Kỳ. Vì sự việc đang diễn tiến một cách toàn diện, nên chúng tôi không tiện tiết lộ thêm nữa. Nhưng đại ý là cuộc chiến sẽ bất ngờ xảy ra, biến hóa khôn lường để đánh bại kẻ thù chung của nhân loại. Khi đầu não tại Bắc Kinh bị đập tan, thì quân Tàu có tràn sang Việt Nam bao nhiêu thì cũng sẽ chết bấy nhiêu.
- 6) Cụ Lý đã từng nói về cuộc chiến này là: Dùng phương pháp Napoleon thức. Nghĩa là: Nhân dân ta hiện nay lòng người đang ly tán. Lãnh đạo Việt cộng thì người theo Tàu, kẻ theo Nga, người lừng chừng ở giữa. Dân chúng đang mỗi mòn chờ đợi mình quân xuất hiện để thống nhất lòng dân, quy về một mối. Vì vậy, ***Chúng ta phải lấy học thuyết Nhân Chủ làm kim chỉ nam, lấy liên minh với Hoa Kỳ làm nền tảng, lấy sức mình làm thế chủ để đánh bại kẻ thù phương Bắc.***

Để kết thúc bài này, chúng tôi cần nhấn mạnh với toàn thể đồng bào ta ở trong và ngoài nước là:

Đồng bào hãy vững niềm tin! Cuộc chiến của chúng ta chống Tàu và bè lũ tay sai của Tàu có sự phân công, phối hợp mật thiết nhịp nhàng với Hoa Kỳ. Hoa Kỳ sẽ đánh Tàu bằng "**đòn dài**". Tức là đánh Tàu tại ngay trong nước Tàu, tập trung vào các cơ quan đầu não quan trọng và hiểm yếu của Tàu, kể cả đập Tam Khâu. Khi Hoa Kỳ ra tay với tất cả sức mạnh quân sự tối tân nhất của mình thì chỉ trong vòng vài tiếng đồng hồ là đầu não Bắc Kinh bị tan rã ngay. Bản phận của chúng là đánh Tàu tại ngay ở trong nước tức là lật đổ bè lũ lãnh đạo Việt cộng tay sai cho Tàu và tiêu diệt đạo quân thứ Năm của Tàu đang ở tại Việt Nam. Cho nên chúng ta phải làm tròn trách nhiệm tới nơi tới chốn một cách hoàn hảo.

Chúng tôi cũng cần nhấn mạnh với đồng bào là: Vào đúng thời điểm của lịch sử, chúng tôi sẽ có mặt ở trong nước để cùng sát cánh với đồng bào, tổng phản công đánh Tàu trong cuộc chiến thần thánh này của dân tộc. Chúng tôi vẫn tiếp tục sát cánh với đồng bào trong việc xây dựng lại nước Việt Nam làm sao cho giàu đẹp, cường thịnh, và hạnh phúc, để chúng ta và con cháu hãnh diện cất cao đầu, sánh vai cùng các nước anh em Bách Việt Đông Nam Á khác tạo ổn định trong vùng, xiển dương tinh hoa Bách Việt trên thế giới và góp phần cùng nhân loại tiến lên thể chế Nhân Chủ tốt đẹp. Công cuộc xây dựng to lớn ấy đòi hỏi một ngân khoản khổng lồ hàng nhiều tỷ Mỹ kim, cần những kỹ thuật tân tiến, hiện đại nhất mà chỉ có các Cụ Việt Nam và các Cụ Mỹ mới có khả năng giúp đỡ cho chúng ta. Cho nên chúng tôi gọi công cuộc chiến đấu chống Tàu, xây dựng đất nước trong lần này là "**Cả hàng ngàn năm mới có một lần**" là vậy.

Lê văn Xương